רשות השידור

פ ר ו ט ו ק ו ל
ישיבת הוועד המנהל

יום ראשון, כ"ו בחשוון תשע"ג - 11/11/2012

נוכחים
חברי הוועדה:
אמיר גילת - יו"ר הוועדה
יוני בן מנחם
דוד חיון
אסתי אפלבאום
יואב הורוביץ
גאולה אבידן
יעקב נווה

מוזמנים:
עו"ד תומר קרני
עו"ד מרסיה צוגמן
ערן הורן
זליג רבינוביץ
אורי לוי
מושון מצליח
צבי צימרמן
לנה קריינדלין
יונתן קנלר
מורן מן
איתי יפה
לינדה בר
מאיר בר

היו"ר, אמיר גילת: ערב טוב, אני פותח את ישיבת הוועד המנהל. אני מתנצל על העיכוב של ישיבות קודמות, שנבע מאיחורים של חברים שמנעו קוורום, אז זה נגרר, אני מצטער. לבקשת אנשי הספורט אני מקדים את הנושא שלהם, מפני שיש איזה משחק שהם צריכים ללכת, אז נעשה את זה קצר. הנושא זה זכויות השידור של האולימפיאדה. אנחנו התבשרנו לפני מספר חודשים, סמוך לתום האולימפיאדה, שרשות השידור איבדה את זכויות השידור לאולימפיאדה הבאה, וביקשנו את דיווח מאנשי הספורט על העניין הזה. המנכ"ל, מי מדבר?

יוני בן מנחם: מי היה שותף לזה, אורי לוי, זה היה מזמן. אתה פה?

אורי לוי: אני פה. הסיפור הזה מתחיל מזה ש-EBU, שזה תמיד הגוף שמלווה אותנו ובמקום הזה קיבלנו הרבה זכויות שידור, הפסיד את זכויות השידור למשחקים האולימפיים. הוא עשה ..., אבל הובס על ידי חברה פרטית שנקראת ספורט FIVE, חברה גרמנית. שזו בעצם פעם ראשונה שאולימפיאדה היא לא דרך ה-EBU, שתמיד הוביל אותנו במשאים ומתנים בצורה מאד מאד פשוטה. היינו חלק מקבוצה מאד מאד גדולה, ובסופו של דבר ה- EBU לא זכה, ואנחנו נשארנו בסופו של דבר לבד.

ערן הורן: לא בגלל גובה ההצעה שלנו.

אורי לוי: לא, לא, לא, בלי שום קשר. אנחנו עוד לא במשחק בכלל. EBU מתמודד מול הוועד האולימפי, ושם הוא הפסיד.

היו"ר, אמיר גילת: מתי ידענו שאנחנו מפסידים, שהפסדנו? ש-הEBU הפסידו?

אורי לוי: ה-EBU זה כבר - --

דוד חיון: אבל למה - - -

ערן הורן: המכרז לא היה רק לאולימפיאדה של ריו, אלא גם לזאת שאחרי זה.

היו"ר, אמיר גילת: זאת אומרת גם הבאה אנחנו כבר יודעים שהיא לא עם זכויות שלנו?

ערן הורן: הזכויות סחירות גם עכשיו. לא דרך ה-EBU. אנחנו יודעים שה-EBU לא מחזיק בזכויות.

היו"ר, אמיר גילת: עכשיו, מה שפורסם בתקשורת, ותתקנו אותי אם זה לא מדויק, זה שערוץ הספורט זכה בזכויות. זאת אומרת איך ערוץ הספורט, שהוא לא חבר ב- EBU כן הצליח להשיג את הזכויות שלא דרך ה-EBU והאם רשות השידור גם היא לא יכלה להתמודד באופן עצמאי, שלא במסגרת EBU.

אורי לוי: אז הנה התשובה, קודם כל האפשרות היחידה של ערוץ הספורט לזכות בזכויות, היא שה-EBU לא זוכה בהם. זאת אומרת כי אם ה-EBU היה זוכה בהן, אז אנחנו היינו זוכים בהן באופן כמעט אוטומטי, היינו חלק מהקבוצה. כשה-EBU לא זכה, בעצם האולימפיאדה ריו 2016 נפתחה לשוק כולו, ואז החברות הזאת, ספורט FIVE, הודיעה שהיא מחזיקה את הזכויות, EBU כבר מחוץ למשחק לגמרי, והזמינה אותנו, אז יוני ואני הלכנו לישיבה ראשונית כזאת, זה היה בהרצליה, במשרדי החברה כאן בארץ, והיא הציגה לפנינו את הדרך שבה היא תנהל את המשא ומתן על הזכויות. ישבנו שם, קיבלנו את כל ההרצאה. זו הצעה מאד מאד מורכבת ומאד מאד מסובכת, שמחולקת לכל מיני חבילות, מתוך רצון כמובן של החברה הפרטית הזאת למקסם את הרווחים. ואנחנו קיבלנו את ההצעה המלאה, לקחנו אותה AS IS, ישבנו עם סמנכ"ל הכספים, הראינו לו את ההצעה, הסברנו לו מה יש בה וכל החבילה הזאת, כולל הסמנכ"ל, כולל מנהל הטלוויזיה, מנהל החדשות, כולנו באנו אל מנכ"ל רשות השידור וישבנו, והצגנו שם את מה שיש בהצעה הזאת של ספורט FIVE הזאת, ושם עלה דו שיח ראשוני על כמה כסף נגיש לאולימפיאדה הבאה. צריך לזכור שזה נעשה הרבה לפני האולימפיאדה הזאת, וזה נעשה אני מניח כשהרפורמה הייתה עוד די ככה בספק. וגם אנחנו עשינו שיקולים כאלה ואחרים, שהבולט בהם שהאולימפיאדה הזאת, אולימפיאדת ריו, היא לא אולימפיאדת פריים. היא אולימפיאדה בניגוד ללונדון, שהיא אולימפיאדה מאד

מאד חזקה שידורית אצלנו, היא משודרת בפריים טיים שלנו, אולימפיאדת ריו ברובה תשודר באמצע הלילה כאן. זאת אומרת - - -

יוני בן מנחם: אמצע הלילה זמן ישראל.

אורי לוי: באמצע הלילה שעון ישראל, בוודאי. טקס הפתיחה יהיה בשלוש לפנות בוקר, המאה מטר יהיה פחות או יותר בשלוש לפנות בוקר. זה כמובן מוריד את הערך הכלכלי או כמה אנחנו מוכנים לשלם עבור האולימפיאדה הזאת. קבענו סכום ומילאנו את הטופס, זאת אומרת את הטופס המלא של החברה הזאת וניגשנו להצעה באופן מלא. מילאנו טופס, כתבנו, פרטנו, בחרנו שם חבילות, על מה אנחנו הולכים. אי אפשר היה ללכת על הכל שם. אם זה היה ה-EBU אז זה הכי פשוט, אתה הולך על הכל. אפשר היה ללכת על הצעה כזאת או הצעה אחרת. הגשנו הצעה. אגב, אתה לא יכול, החברה הפרטית הזאת היא ככה כדי למקסם את הרווחים, ואתה לא יכול להיות בלעדי יותר. זאת אומרת, נניח שגם אם היינו זוכים, היינו זוכים ועוד חברה הייתה זוכה בזכות לשדר את זה, שלא בערוצים הפתוחים.

אסתי אפלבאום: אז היום אנחנו גם לא יכולים לקבל את הזכות, אם אנחנו החברה השנייה?

אורי לוי: עכשיו, החברה הפרטית הזאת היא חברה - - -

אסתי אפלבאום: מי זאת החברה הפרטית?

אורי לוי: ספורט FIVE, חברה גרמנית שיש לה משרדים בארץ ועובדת כבר הרבה מאד שנים עם ערוץ הספורט, שזה שם אותם, כמו שלנו עם ה- EBU זה יתרון, הספורט FIVE זה יתרון לערוץ הספורט.

היו"ר, אמיר גילת: אורי, מה הצופים של ערוץ 1 יראו, אם יראו באולימפיאדת ריו?

אורי לוי: לדעתי הדרך היחידה היום להשיג מחדש זכויות לאולימפיאדה, זה לעבוד במשותף עם ערוץ הספורט. זאת אומרת, מה שערוץ הספורט רצה מאיתנו ולא נתנו לו, עכשיו אנחנו - - -

היו"ר, אמיר גילת: ומי ערב לנו שהוא - - -

אורי לוי: זה שוב - - -

היו"ר, אמיר גילת: זאת אומרת יש מצב שהאולימפיאדה לא תשודר בכלל.

אורי לוי: יש מצב, אם אנחנו לא נגיע להסכמה עם ערוץ הספורט, שהוא מחזיק היום דרך ספורט FIVE האלה, מחזיק את הזכויות, אם אנחנו - - --

אסתי אפלבאום: אתה יכול דרך אחרים, לא דרך ערוץ הספורט?

אורי לוי: לא.

אסתי אפלבאום: BBC, CBS?

אורי לוי: אף אחד.

יואב הורוביץ: הם זכו גם בניו מדיה?

אורי לוי: הם זכו בהכל. בכל החבילה של זה.

דוד חיון: לא הגשתם הצעה, אני לא מבין.

אורי לוי: הגשנו. לא רק שהגשנו הצעה, הגשנו הצעה - --

דוד חיון: והכל היה ב-, כאילו אף אחד לא ידע מהמוסדות. נכס מספר אחד של הרשות - - -

היו"ר, אמיר גילת: אני רוצה להגיד את זה במילותיי שלי, שאני מאד תמהה שאני הייתי צריך לקרוא בעיתון וגם חבריי, ואף אחד לא טרח לעדכן את המוסדות על כל התהליך הזה, שאנחנו מדברים על האולימפיאדה, וזה לא שלא היה הזדמנות לדבר על האולימפיאדה. היו מיליון הזדמנויות לדבר על האולימפיאדה, ותמוה מאד בעיני שאנחנו צריכים לקרוא בעיתון שרשות השידור איבדה את הזכויות.

יוני בן מנחם: זה ה-EBU איבד, זה לא אנחנו.

היו"ר, אמיר גילת: לא משנה. מבחינתנו זה הרשות ואנחנו לא צריכים לקרוא דבר כזה בעיתון. באמת מתמיה שלא היינו שותפים לכל התהליך, מתחילתו, ובוודאי שלא בסופו המר.

אורי לוי: אנחנו עשינו תהליך שקוף. אני מדבר עכשיו, בכל הישיבות ישב המנכ״ל, ישב מנהל הטלוויזיה, ישב מנהל החדשות. אני לא חושב ש - - -

אסתי אפלבאום: מי המנכ״ל, יוני?

אורי לוי: יוני. עשינו תהליך שקוף לגמרי ולא רק שקוף, הגשנו הצעה, אחר כך הם אמרו שההצעה נמוכה, אז חזרנו לאותו פורום, ביקשנו הצעה גבוהה יותר שגם היא בסופו של דבר לא זכתה. עכשיו, אני באמת לא הכתובת לשאול על המוסדות.

היו״ר, אמיר גילת: לא, לא, בסדר, לא פניתי אליך.

אורי לוי: כן, הבנתי. וזהו, אז ככה זה הלך. זאת אומרת הייתה הצעה ראשונה והייתה הצעה שנייה, שאנחנו ממלאים אותה לפי כל הכללים הנדרשים להצעה לחברה הזאת. המפיק שלנו מילא את ההצעה ויש מקרים שאתה לא זוכה בסופו של דבר בזכויות שידור, כי יש קבוצה אחרת שזוכה. כמו שאנחנו זכינו לפעמים ולא זכינו - - -

גאולה אבידן: יש לזה השלכה לטווח ארוך, לפעמים הבאות?

אורי לוי: השאלה מה יקרה ל-EBU. לדעתי ה-EBU יקבל מחדש את הזכויות, ... אחרות. כי ל-EBU יש היום את הזכויות על המונדיאלים, ולכן לנו יש את המונדיאלים, שני המונדיאלים הבאים. שלושת הבאים אפילו. EBU עצמו מאד מאד עושה חשיבה מחדש על כל ההפסד הזה של זכויות השידור. דרך EBU יש סיכוי גדול גם שנזכה בזכויות של היורו, כי כשה-EBU רץ, אנחנו במקום טוב. כשה-EBU לא רץ זו חברה פרטית, שיש לה תפיסה וחשיבה אחרת, ויש לה את הקליינטים שעובדים איתה לאורך זמן. להם הרבה יותר קל לעבוד.

היו״ר, אמיר גילת: בסדר, הבנו.

יואב הורוביץ: אני רוצה לומר משהו בהקשר הזה, כיוון שאני גם קצת בקיא במטרייה הזאת, של זכויות השידור. תראו, יש פה צירוף כשזה הולך לחברה כמו ספורט FIVE ואין בלעדיות, זה משחק אחר, שהיכולת של רשות השידור, החשיפה של רשות השידור להפסדים, אני מדבר כרגע ברמה של גיוס

חסויות וכן הלאה, הרבה יותר גדולה. כשאתה מוסיף על זה את העובדה שזה ייערך באמצע הלילה, אז אתה מקבל-. אני גם, הרי דיברנו ולא ידענו, וכששאלתי ולמדתי את הנושא, אז הבנתי שבעצם אולי טוב שכך בסיבוב הזה, משום שאם היינו נמצאים שם, אז מה היה קורה? היינו הולכים ומוכרים את החסויות, היינו חשופים, היינו פחות אטרקטיביים, כי אנחנו פחות אטרקטיביים בגלל הרגולציה בנושא מכירת חסויות. המוצר שהמתחרים היו מציעים, המוצר הפרסומי, החבילה הפרסומית הייתה יותר טובה, ולכן יכול להיות שההשקעה, החשיפה שלנו להפסד הייתה הרבה יותר גבוהה, בגלל המצב הזה. לכן, באמת כמו שהוא אומר, אנחנו יכולים למקסם דבר כזה אך ורק אם אנחנו בלעדיים. קרי: אם ה-EBU בעניין הזה נותן לנו איזו שהיא מטריה. כשזה לא קורה - - -

<u>אורי לוי:</u> אי אפשר להיות בלעדיים פה.

<u>יואב הורוביץ:</u> כן. ולכן כרגע אני מנתח את עצם ההליכה למכרז. עצם ההליכה למכרז בתנאים כאלה היא מאד בעייתית לגוף כמו רשות שידור, מול רשתות אחרות, מול חברה אזרחית, ולכן זה המצב, צריך לדעת אותו.

<u>גאולה אבידן:</u> ופרט לפן האינפורמטיבי, זה הגיע לוועד המנהל?

<u>אסתי אפלבאום:</u> כמה כסף, לא ערן?

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> ביקשתי, את יודעת.

<u>ערן הורן:</u> זה כסף שהוא לא בתקציב השנה.

<u>אסתי אפלבאום:</u> ברור. אבל יפה, אפשר לחשוב מה הדברים של ספורט אחרים שכדאי לנו להתלבש עליהם.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> טוב, תודה רבה אנשי הספורט . לפני הנושא הבא, לאחרונה, בימים האחרונים התקבלו ברשות שתי תביעות ייצוגיות נגד הרשות, שתיהן בנושא אגרה. אני מבקש ממרסיה לדווח.

<u>מרסיה צוגמן:</u> בעיקרון יש לנו שלוש תביעות ייצוגיות גדולות ומשמעותיות.

<u>דובר:</u> תביעות, או בקשה - - -

<u>אסתי אפלבאום:</u> בקשה לאישור. שלב מקדמי.

מרסיה צוגמן: בקשה לאישור.

אסתי אפלבאום: היו שלוש שאלות בבחינה על זה. שלוש שאלות על תובנות ייצוגיות.

גאולה אבידן: תנו רק להבין למה שלוש.

מרסיה צוגמן: אחת שכבר מתנהלת הרבה זמן, זו תביעה שכבר קיבלה אישור לתביעה ייצוגית. תביעה של קיבוצים שעל פי התקנות שלנו אם מישהו משלם אגרה מרוכזת, גבייה מרוכזת של אגרת טלוויזיה, אז הוא זכאי להנחה. הקיבוצים תמיד טענו שהגבייה שהם עושים, שהם משלמים בעד כל החברים שלהם, זו גבייה מרוכזת, ורשות השידור אמרה שזה לא גבייה מרוכזת. הכוונה של גבייה מרוכזת הייתה שמעבידים ירכזו את כל תשלום האגרה של כל העובדים שלהם, או מתנ״ס קהילתי או משהו כזה, לא לקיבוץ. כי קיבוץ משלם לתושב שלו כל מיני דברים, ביניהם גם האגרה. זו לא איזו טרחה מיוחדת של הקיבוץ. אז אנחנו כבר היינו בעליון בסיפור הזה. הקיבוצים הפסידו. אחר כך כמה קיבוצים אחרים הגישו תביעה מחודשת, שבתביעה הם דרשו את כל הסכומים של ההנחות שהם לא קיבלו במהלך כל השנים אחורה, שנקזז את זה מהסכומים שהם חייבים לנו בהמשך הדרך. אנחנו הגענו לאיזה שהוא הסדר טיעונים בבית משפט, שבית הדין יחליט אם למחוק את התביעה ויחליט בכמה פלוגתאות, ואחר כך נמשיך בהליך המשפטי.

אסתי אפלבאום: חל עליהם שנתיים רק, מרסיה?

מרסיה צוגמן: איזה שנתיים?

אסתי אפלבאום: שאם מגישים נגד רשות מנהלית, אז בכל מקרה - - -

מרסיה צוגמן: לא, לא. זו אחת הטענות.

היו״ר, אמיר גילת: זו גם הייתה שאלה במבחן?

אסתי אפלבאום: כן.

מרסיה צוגמן: אנחנו טענו התיישנות, רשאית כי כבר הנושא הזה כבר - - -

אסתי אפלבאום: מי מייצג אותנו בזה?

מרסיה צוגמן: המשרד של גינו וינס. משרד אזרחי קטן, שהוא נמרץ, והוא - - -

אסתי אפלבאום: למה אנחנו לא לוקחים, יש תותחים. זה כל כך קריטי.

דוד חיון: ועוד לדבר כזה עקרוני.

מרסיה צוגמן: הוא ייצג אותנו בתביעה הייצוגית ונצחנו, כשזה הגיע לעליון. אז חשבנו שמי שייצג אותנו בתובענה הייצוגית זה הכתובת הכי נכונה להמשיך הלאה.

אסתי אפלבאום: אבל האגרה, זה כל כך קריטי לנו כל הנושאים של האגרה.

היו"ר, אמיר גילת: תיכף, שנייה. בואו נשמע קודם דיווח. כן.

מרסיה צוגמן: אז עכשיו בית הדין החליט שהוא לא מקבל את הטענה שלנו של התיישנות. זאת אומרת הוא אומר שאם הוא יחליט בהמשך הדרך שאנחנו היינו חייבים לתת הנחה לקיבוצים, אז אנחנו נצטרך לשלם מההתחלה ועד היום. אז עכשיו אנחנו מגישים רשות ערעור ומבקשים את ההתייצבות של היועץ המשפטי לממשלה. יש סעיף בתקנות שמאפשר ליועץ המשפטי לממשלה להצטרף בכל הליך שהוא חושב שהוא משמעותי. לדעתנו זה הליך משמעותי, שההחלטה הזאת של בית הדין תשפיע על כל גביית המיסים במדינה.

אסתי אפלבאום: איפה זה מתנהל?

מרסיה צוגמן: בבית המשפט המחוזי בתל אביב. זה אחד. השני שקיבלנו לא מזמן ועדיין לא הגשנו תגובה, זו תביעה נגד הגבייה באמצעות משרדי עורכי דין. על פי החוק, כתוב שרשות השידור תגבה את האגרה לפי פקודת המיסים גבייה. לפי פקודת המיסים גבייה, זה משהו שרשות השידור הייתה עושה עד לפני 12 שנים, שעובד של רשות השידור היה הולך לבית של אזרח והיה מעקל לו מקלט טלוויזיה. המקלטים היו במחסנים בחנייה שלנו, היינו עושים מכירות פומביות, אחר כך היינו שולחים מכתבים לבנקים, לעקל משכורות. באיזה שהוא שלב, בערך בשנת 2001, 2002, הוחלט שמפסיקים עם ההליך הזה ומנסים דברים אחרים; עד

שבשנת 2006 הוחלט להתקשר עם משרדי עורכי דין, ומשרדי עורכי הדין שולחים מכתב התראה לאזרחים וזה היה אפקטיבי. וככה הרבה אנשים שלא היו משלמים כשהיו מקבלים את המכתב של אגף הגבייה, התחילו לשלם כשקיבלו מכתב חתום על ידי עורך דין חיצוני. אם האזרח לא משלם, אז המשרדים האלה מגישים תביעות והאזרח היה יכול להתגונן, כמו בכל הליך משפטי, כתב הגנה ופסק דין, ובהתאם לזה אנחנו גובים. אז הוגשה תביעה ייצוגית לפני חודש-חודשיים, למה אנחנו גובים - - -

אסתי אפלבאום: הוגשה תביעה או בקשה לאישור?

מרסיה צוגמן: בקשה לאישור. בשבילם זה לא משנה. הם טוענים – למה אנחנו עושים את זה באמצעות טיפול עורכי דין, ואנחנו חייבים לעשות את זה לפי פקודת המיסים גבייה. אנחנו עכשיו מגבשים את התגובה שלנו, כשאנחנו מתבססים בין היתר על הנחיות היועץ המשפטי לממשלה, שאומר שיש כמה דרכים לגבות מס, או תביעות אזרחיות, או פקודת מסים. בעיקרון זו ההגנה שלנו, ואנחנו גם בינתיים מנסים לחפש מסמכים מלפני 12 שנה, 13 שנה, שגם בתקופה שפעלנו לפי פקודת המיסים והגבייה, גם אז היו תלונות והיו שאילתות והיו הצעות חוק נגד ההליך הזה.

גאולה אבידן: רק כדי שאני אדע, מה הרשות שונה למשל מעירייה שגובה מיסים דרך חברות או חנייה. מה השוני ברשות, למה פתאום זה מתעורר, ברשות המיסים?

מרסיה צוגמן: זה לא שוני. העירייה גם גובים לפי חוק הגבייה - - -

אסתי אפלבאום: גם לפי פקודת המיסים.

גאולה אבידן: וגם דרך עורכי דין, אז מה ההבדל?

אסתי אפלבאום: אותו דבר. סתם, זה יותר סקסי נגד האגרה, אז הגישו בקשה.

מרסיה צוגמן: יכול להיות שגם הגישו נגד העיריות, אני עדיין לא יודעת.

אסתי אפלבאום: הגישו נגד העיריות וזה הסתיים בפשרה על ארנונות שקיבלו חזרה, שנתיים אחורה, גביית יתר של ארנונה לסקטורים מסוימים.

גאולה אבידן: לא, גביית יתר זה סיפור לגמרי אחר.

אסתי אפלבאום: למה, גם קיבלו, לפני פשרה.

גאולה אבידן: בכל הנושא של גביות היתר, אני הייתי חמש שנים בבית משפט בנתניה על זה. אבל אני שואלת את זה, כי יכולים ל - - -

אסתי אפלבאום: שווה אולי לגמור עם הקיבוצים באיזו שהיא פשרה, מחוץ לבית המשפט, אבל מישהו צריך לנהל את זה, אחרת חבל.

מרסיה צוגמן: תביעה שלישית שהגיעה - - -

אסתי אפלבאום: חייבים.

מרסיה צוגמן: ביום שישי הגיעה תביעה שפורסם בעיתון לא מזמן שהיא הייתה אמורה להתקבל, וזה נגד זה שמשרדי עורכי דין גובים מהחייב 117 שקלים בעד כל מכתב אגרה שהם שולחים. ולמה רשות השידור לא גובה 17 שקלים, שזה מה שכתוב בתקנות בפקודה, שחוקקו בעקבות פקודת המיסים גבייה. עכשיו, יש עוד תביעה שיכולה להיות מוגשת, יש תלונות מטעם משרד מבקר המדינה, למה רשות השידור גובה מאזרחים 60 שקלים בעד אגרת איתור, ואילו אנחנו בוועדת אגרה החלטנו שמוציאים לחברות חיצוניות איתור חייבים באגרת טלוויזיה, לאנשים שאגף הגבייה עצמו לא איתר אותם. אז יש חברות חיצוניות שמנסות לאתר. אז רשות השידור כשמאתרת, והבן אדם לא משלם, אז כשמתחיל הליך הגבייה מוסיפים לחוב בגין האגרה, גם 60 שקלים בגין האיתור, גם 117 שקלים בגין מכתב האגרה.

היו"ר, אמיר גילת: את זה לא אישרנו. לא דנו בזה, שלא יובן כאילו אישרנו את זה.

מרסיה צוגמן: לא, זה גם משהו שאנחנו צריכים גם להתכונן לזה.

היו"ר, אמיר גילת: אוקי, אז מה המלצותייך, איך להתכונן?

מרסיה צוגמן: לא, אנחנו מגבשים עכשיו. ישבתי עם אבי כץ ואנחנו צריכים את זה לוועדת מכרזים, לבדוק אם רשות השידור יכולה לספוג את

הסכום של האיתור, או את הסכום של המכתבים. כי באיתור אפשר לגבות עד 120 שקלים בגין איתור לפי פקודת המיסים גבייה. אבל אנחנו טוענים בתביעה של שכר הטרחה של 116 בגין מכתב, ההגנה שלנו היא שאנחנו לא פועלים לפי פקודת מיסים גבייה. אז אנחנו לא יכולים פה להגיד שאנחנו פועלים לפי פקודת מיסים גבייה ושם לא להגיד. אז על אחד משניהם אנחנו נצטרך לוותר.

אסתי אפלבאום: אבל מרסיה, אני חושבת ששלוש התובענות האלה, גם על מה שאושר וגם על השתיים שמונחות כעת לאישור, ההנהלה צריכה לנהל דיון מעמיק ולבוא עם המלצות. ההנהלה, לא רק בפן המשפטי, כי יכול להיות לדוגמא שאת התביעה הזאת של הקיבוצים אפשר לגמור בפשרה מחוץ לבית המשפט, את מבינה? ואז לבוא לבית המשפט כבר עם הסדר פשרה, ואז לחסוך את הכל. אני סתם אומרת, לדוגמא. צריך להיכנס לנבכי העניין ולראות מה כן ומה לא.

גאולה אבידן: אסתי, מעבר לזה צריך לחשוב לדעתי למה האגרה נתפסת כאיזה שהוא קנס שווה ערך לאיזה קנס מהמשטרה. למה אזרח אין לו את המחשבה שהוא משלם על משהו שהוא מקבל.

אסתי אפלבאום: ברור. זו שאלה היפותטית.

גאולה אבידן: לא, המיתוג הזה כנראה שלכם, ומה שאתם עושים בנוגע לעבור מה אתה משלם וכו', לדעתי צריך לחשוב מחדש.

אסתי אפלבאום: זה מאבק בשתי חזיתות.

היו"ר, אמיר גילת: כן, נכון. זה החזית המשפטית והציבורית, וזה החזית התדמיתית. אני מסכים איתך. אנחנו כל הזמן מדברים על הדרך שבה אנחנו יכולים לחבר ולהדק את הקשר שבין האגרה לתמורה. אגב, התשדירים, אנחנו כבר הערנו את דעתנו האישית לגבי התשדיר שמשודר, ואבי כץ אמר בזמנו, לא פה, אני לא רוצה לדבר בהעדרו, אבל אני אצטט אותו, שהוא אמר שזה הכלי לגייס עוד לקוחות שמשלמים. אבל אני חושב שהתשדיר הזה שמשודר – עם אגרה לא משחקים וגם קיבלנו על זה גם תלונה. אנחנו אומרים את זה כבר הרבה זמן. קיבלנו אפילו בסוף השבוע תלונה ספציפית בעניין הזה. אני חושב שהיא לא מעבירה את המסר הנכון, והיא בדיוק מחזקת את מה שאת אומרת, כלומר שזה נותן לציבור

תחושה של אנטי, ולא תחושה של – בואו תראו עבור מה משלמים. אז אני חושב שעוד פעם, אני לא רוצה להיכנס לזה, אני לא רוצה לקבל החלטה על זה, זה לא עניין של המוסדות, אבל לדעתי מותר לי להביע. אני חושב שהתשדיר הזה מבזה, וגם אסתי אמרה את זה בזמנו.

דוד חיון: למה זה לא?

היו"ר, אמיר גילת: אני לא רוצה להיכנס לזה.

ערן הורן: יושבת הראש התפטרה על הרקע הזה.

היו"ר, אמיר גילת: אני לא רוצה להיכנס לתמונה של תשדיר.

דוד חיון: על חרדת הביצועים שמעת? מזעזע.

מרסיה צוגמן: יש עוד תביעה, יש פסק דין שניתן בבית משפט השלום. זה לא תקדימי ואנחנו לא מפחדים ממנו, אבל יש גל של תלונות בגין זה.

היו"ר, אמיר גילת: כן, זה על החיבור של המכשיר.

מרסיה צוגמן: כן. הייתה רשת של חנויות שבחנויות יש להם מסכי מוניטור, שבמוניטור הם היו משדרים תוכן שיווקי, ורשות השידור גבתה מהם אגרה בגין זה. הם טענו שמאחר שהם לא קולטים שידורי טלוויזיה, כי הם לא מחוברים ל-DTT, וגם לא לכבלים וגם לא ללוויין, אז הם לא חייבים בתשלום אגרה. בית משפט השלום קיבל את עמדתם ופתר אותם מאגרה. זה לא שינה כל כך הרבה את הפסיקה, כי הפסיקה בעבר מהעליון כבר אמרה שכל מקלט טלוויזיה ש - - -

היו"ר, אמיר גילת: או צרוף של מקלט.

מרסיה צוגמן: או צרוף של מקלט שיש לו פוטנציאל שידורים, הוא חייב בתשלום אגרה. העליון תמיד, ולפי הפסיקה של העליון, תמיד אגף הגבייה היה צריך ללכת לבית של האזרח ולבדוק האם יש לו פוטנציאל או אין לו פוטנציאל.

היו"ר, אמיר גילת: נדון בזה לחוד. אני מציע שנקיים על זה דיון לחוד. בינתיים בוא נקבל כהחלטה באמת את ההצעה של אסתי, שההנהלה תקיים דיון פנימי לגבש את החלופות של ההתמודדות עם התביעות הייצוגיות או בכלל עם הנושאים, גם בהקשר הציבורי, גם בהקשר המשפטי.

אסתי אפלבאום: וודאי. צריך לערב אולי את היועץ המשפטי לממשלה מלכתחילה.

היו"ר, אמיר גילת: ונקיים פה דיון לחוד על הנושא הזה, יחד עם סמנכ"ל גבייה. שוב, בגדול ברור שצריך לשנות את החוק. החוק הוא משנת 1965 - כל מי שברשותו מקלט טלוויזיה. הוא לא מכיר בזה זה מקלט טלוויזיה והמחשב הזה מקלט טלוויזיה. אבל הכנסת התפזרה מוקדם מדי, התכוונתי לטפל בזה במושב החורף, אבל זה יידחה.

טוב, אנחנו עוברים לנושא הרפורמה. בשעה טובה ומוצלחת הוסרו כל התנאים המתלים החיצוניים, בדרך להתנעת הרפורמה ואנחנו יכולים ב-1 בדצמבר להתניע אותה. תיכף נשמע גם עדכון מהמנכ"ל. זה כפוף לעוד כל מיני דברים שצריך לסגור עם האיגודים וכמובן נרצה לשמוע גם על ההיערכות בתוך הרשות. והנושא המרכזי היום יהיה הליכי הפרישה והפיטורים, לבקשתה של גאולה בזמנו. אז נדון בזה מיד אחרי עדכון מצב. בבקשה, המנכ"ל.

יוני בן מנחם: אנחנו למעשה מתקדמים בשני צירים עיקריים, ציר אחד זה ההכנות בתוך הרשות להתחיל את הרפורמה בכל מה שקשור למערכות השכר, סידורי העבודה וכו'; והציר השני זה המשך ההידברות עם אגודת העיתונאים ועם ההסתדרות. עכשיו זה מה שישבנו בוועדות הקודמות, זו הייתה פגישה ארוכה מאד של מרכז הרפורמה רבינוביץ, עם צוות של אגודת העיתונאים. אני חושב שאולי הם יושבים עדיין אפילו, אני לא יודע, זה כבר כמה שעות. ביום שלישי נדמה לי יש פגישה עם ההסתדרות, אם אני לא טועה. אנחנו ממשיכים בשני הצירים האלה כדי להשיג התקדמות ולהתחיל את הרפורמה ב-1 בדצמבר. בתחום של ההנהלה, אז אמרתי, אנחנו עושים את הפעילות בצוות הרפורמה. השלמות נתונים ומערכות מחשוב, ותקינות מערכות מחשוב, מנהלי מערכות, סדרני עבודה, הדרכה של סדרני עבודה על ידי הצוות של הרשות. הכנה לחלוקת כרטיסי נוכחות ב-1 בדצמבר, כרטיסי נוכחות חדשים, כי העובדים אמורים להתחיל לחתום ביום הזה. בדיקה של תקינות שעוני הנוכחות ועוד כהנה וכהנה. אם תרצו אנחנו נראה לכם את המצגת, היא מוכנה.

אסתי אפלבאום: מה חותמים, כרטיס או טביעת אצבע?

יוני בן מנחם: לא, כרטיס. בשלב ראשון זה הכרטיסים הלא חכמים, כאלה שעוד נשארו ואנחנו הולכים לכרטיס חכם.

אסתי אפלבאום: כרטיס אפשר לבלף.

יוני בן מנחם: כרטיס חכם שהוא גם תעודת עובד וגם כרטיס חתימה וגם כל מה שקשור. יש חלק מהעובדים שעל פי ההסכמים יהיו רשאים לחתום במכשיר טלפון סלולארי. מחר יש לנו את הפגישות, צביקה, נכון? מחר אנחנו יושבים עם כל מנהלי המדיות לסכם סופית את הרשימה השמית של מי על פי הסכמי הרפורמה זכאי לחתום סלולארית, באמצעות מכשיר סלולרי, ואנחנו מתקדמים. ב-15 בחודש, זה יוצא יום חמישי השבוע נדמה לי, אנחנו מתחילים לעשות שיבוצים, כאשר יהיה צוות מיוחד של מרכז הרפורמה, של ערן הורן והחשב ומנהל כוח האדם, שיעברו במדיות לעזור להם לשבץ, כי אנחנו עדיין ממשיכים לקבל תלונות, או הערות, על כך שהסלים, סלי העבודה הנוספת שנקבעו לפי ההסכמים, הם לא טובים. כזכור לכם אנחנו עשינו שלושה פיילוטים בזמנו, וגילינו שם לכאורה בעיות, והגענו לסיכום עם האוצר לגבי בורר שיהיה בורר מוסכם, והוקם גם מה שנקרא בנק מנכ"ל, של כמה אלפי שעות, כדי שאפשר יהיה לעשות את סידורי העבודה. אבל אנחנו צופים בהחלט בעיות בתחום הזה, וב-15 בחודש אמרתי, אנחנו מתחילים לעשות את סידורי העבודה החדשים, כדי שב-1 בדצמבר נתחיל עם סידורי עבודה חדשים והצוות יעבור ויראה איך הוא מסייע, כיוון שהסלים האלה נגמרים אחרי שבועיים או שבועיים וחצי. חלק שלושה שבועות. תלוי באיזה מדיה מדובר, וצריך למצוא פתרון לעניין הזה. אנחנו נדבר על זה בוודאי גם בשבוע הבא, איך זה מתקדם. זה פחות או יותר. אם תרצו להיכנס לרזולוציות, יש פה מצגת.

אסתי אפלבאום: אפשר לעשות כבר תכניות עבודה לשנה הבאה, יחד עם השעות החדשות. לפחות ליחידות שיודעות מה תכנית העבודה, כמו תכניות, הדברים היות קשיחים.

יוני בן מנחם: כן, נכון. יש חלק מקומות - - -

אסתי אפלבאום: אפשר לעשות תכניות עבודה.

יוני בן מנחם: יש בחלק מקומות שאנחנו נוכל להתגבש, חלק מחלקות למשל קריינים, שאנחנו גם ידענו מראש. גם ההנהלה הקודמת טענה שתהיה בעיה עם השיבוץ, שזה לא מספיק הסלים. אנחנו ננסה להתגבר על זה, נראה. ביום 15 לחודש, כשהשיבוץ האמיתי יצטרף להיעשות, נהיה יותר חכמים, כי עד עכשיו עשינו רק פיילוטים, לא עשינו - - -

היו"ר, אמיר גילת: אוקי. עוד הערות, שאלות?

ערן הורן: רק לעדכן, הגיע היום איזה שהוא מכתב מהממונה על השכר, ולשיטתנו ותפיסתנו בירור ההסכם עמימות תנאים מתלים, כולם התקיימו. הממונה על השכר שלח היום באמצעות סגנו שטרוסברג מכתב, שכתנאי להתחלת הרפורמה נדרש אישורו של ההסכמים הקיבוציים. אנחנו כרגע - - -

היו"ר, אמיר גילת: על ידי מי? על ידי הממונה?

ערן הורן: כן. אנחנו כרגע, לפחות בהיבט של הסכם המימון, בעמדה שכל התנאים המתלים התקיימו, ואנחנו צריכים לקבל את הכסף. בהתאם לכך גם פעלנו. נתנו למל"מ הוראה שהיא בלתי חוזרת - - -

היו"ר, אמיר גילת: מה זאת אומרת שהממונה על השכר יאשר את ההסכם, אבל הוא מכיר את ההסכמים, לא?

אסתי אפלבאום: לאשר מחדש.

מרסיה צוגמן: הוא אמור להוציא מכתב שיש לו את הטיוטה של נוסח.

היו"ר, אמיר גילת: שמה?

מרסיה צוגמן: הוא אמור לאשר את ההסכמים הקיבוציים.

היו"ר, אמיר גילת: עכשיו?

מרסיה צוגמן: אבל לא אמורה להיות בעיה. הוא היה שותף לכל ההליכים.

היו"ר, אמיר גילת: אה, זה פורמאלי?

ערן הורן: הקישור להסכם המימון בעיני מדאיג. בעיני הוא מדאיג, אני לא, זה לא - - -

היו"ר, אמיר גילת: רגע, את מכירה את הסעיף הזה בהסכם?

ערן הורן: זה הגיע היום אחר הצהריים.

היו"ר, אמיר גילת: לא, משפטית אני שואל.

מרסיה צוגמן: על פי החוק, הממונה על השכר חייב לאשר כל הסכם קיבוצי.

היו"ר, אמיר גילת: אז אני שואל שוב, האם זה רק פורמאלי? הרי הוא שלוש שנים מתעסק עם ההסכמים האלה.

מרסיה צוגמן: נכון, בגלל זה אני - - -

דובר: אנשי הלשכה שלו השתתפו במשא ומתן.

היו"ר, אמיר גילת: אני יודע, אני רק שואל. אז מדובר באישור פורמאלי של הממונה על השכר?

מרסיה צוגמן: כן, שהוא יבוא אחרי שאנחנו מעדכנים את כל המסמכים וסוגרים את הכל עם העובדים.

היו"ר, אמיר גילת: ומה הסטאטוס של הסגירות שהוא צריך לעשות?

מרסיה צוגמן: יוני יודע.

יוני בן מנחם: עדכנתי.

היו"ר, אמיר גילת: זה הפגישות של סוף השבוע. אז עד ה-15 בחודש כל העניינים ייסגרו עם האגודות ועם מי שצריך?

יוני בן מנחם: איך אפשר לדעת?

ערן הורן: אי אפשר לדעת.

היו"ר, אמיר גילת: אז בלי זה יכול להיות שאנחנו לא יכולים להתניע מה-1 בדצמבר, לאור מה שאתה אומר. כי אם הממונה תיאורטית לא מאשר את ההסכמים בלי הפעולות שעוד צריך לעשות - - -

אסתי אפלבאום: קודם כל צריך לדבר איתו, לראות מה הוא רוצה ואחר כך. צריך לדבר איתו.

היו"ר, אמיר גילת: טוב, בכל מקרה, את ההידברות - - -

ערן הורן: ח

יוני בן מנחם: זה היה תנאי מתלה? זה לא היה תנאי מתלה.

ערן הורן: זה לא תנאי מתלה.

יוני בן מנחם: נו, אז מה. זה לא תנאי מתלה.

היו"ר, אמיר גילת: רגע, בואו נשמע את הלשכה המשפטית.

מרסיה צוגמן: זה לא תנאי מתלה להסכם המימון, אבל בהסכם הקיבוצי יש אינטגרציה של ... על פי דין זה גם הסכם - - -

היו"ר, אמיר גילת: אז צריך להעביר לו את ההסכמים לאישור, אני מגדיר את זה כאישור פורמאלי, מאחר שהוא היה שותף בגיבוש ההסכם.

מרסיה צוגמן: לא, כבר יש אפילו טיוטה של האישור.

היו"ר, אמיר גילת: אז מה מפריע לו לחתום עליה?

מרסיה צוגמן: אז אני לא יודעת. אני צריכה לדבר איתו.

היו"ר, אמיר גילת: רגע, מרסיה, מה צריך לקרות מבחינת מימוש ההסכם, כדי שאנחנו ב-1 בדצמבר נלחץ על המתג?

מרסיה צוגמן: מבחינת העובדים, צריכים עכשיו לסגור את כמה נקודות שנשארו פתוחות.

היו"ר, אמיר גילת: מה זה עובדים? עם מי? עם ההסתדרות?

מרסיה צוגמן: עם ההסתדרות נשארו ממש דברים מאד קטנים, לסגור את זה איתם. ואגודת העיתונאים, וגם צריך לעדכן את הנספחים, כי המכתבים הם שמיים, לפי שם ותעודת זהות עובד והסכום שהוא אמור לקבל והזמן עבר וצריכים לעדכן את המסמכים האלה.

היו"ר, אמיר גילת: זה מה שקוראים ההתאמות.

מרסיה צוגמן: כן. אז זה ההסתדרות. לגבי העיתונאים, צריכים לאשרר את הנספחים, צריכים עוד פעם לעבור על כל הנספחים ולאשרר אותם, כשאנחנו כבר מחר נעביר להם את הנספחים, שהכספים וכוח אדם סיימו אותם היום, מחר. ויש גם עוד כמה נקודות - - -

היו"ר, אמיר גילת: רגע, עם ההסתדרות והאגודה, יש פה איזה מכשולים שנראים באופק?

יוני בן מנחם: כן, יש מכשולים.

היו"ר, אמיר גילת: אז מה לוח הזמנים המשוער להסרתם?

יוני בן מנחם: אי אפשר לדעת, תשמע. יש פה עם האגודה איזה מכשול שהם טוענים שבערך כ-80 חוזים אישיים, ככה טען, נפגשתי עם דני זקן. כ-80 חוזים אישיים צריכים לקבל את התוספת של ה-12%.

מרסיה צוגמן: אבל זו תביעה חדשה.

יוני בן מנחם: רגע, מרסיה, תשמעי עד הסוף, אחר כך תגידי אם זה ישן או חדש. הם טוענים ש-80 חוזים אישיים צריכים לקבל את התוספת של 12%, ואנחנו עשינו חישוב גס, נכון ערן? 7 מיליון שקלים. זו המשמעות הכספית של זה. זה לא מופיע בהסכמים, עד כמה שאני יודע. נכון?

מרסיה צוגמן: נכון.

היו"ר, אמיר גילת: נו, אז מה הבעיה?

יוני בן מנחם: אז אני אומר, אז הם העלו עכשיו, הכניסו עז מה שנקרא. אני רוצה שתהיו מודעים לזה.

היו"ר, אמיר גילת: אוקי.

יוני בן מנחם: הכניסו עז שעולה 7 מיליון שקלים, שלא מופיעה בהסכם.

היו"ר, אמיר גילת: עז יקרה.

יוני בן מנחם: עז יקרה מאד שלא מופיעה בהסכם. אתם רואים, זה עניין של משא ומתן. אני אומר לכם, אני עכשיו, תוך כדי הוועדות שהיו קודם, הלכתי, הצצתי בחדר שלי, שם ישב זליג עם הנציגים של אגודת העיתונאים, בתוקף היותו הזרוע הארוכה של המנכ"ל, והם אמרו לי אנחנו על סף סיום, בשמחה, החברה של אגודת העיתונאים. אז אני מקווה שיש פריצת דרך. אני לא יודע מה לומר לכם. עוד מעט הוא יגיע, זליג, אז הוא ידווח לכם יותר בפרוטרוט, אבל האווירה הייתה שם טובה מאד. אז אני מקווה שאנחנו פורצים, נתגבר על המכשולים. אבל אתם יודעים איך זה משא ומתן עם וועדים. אנחנו לא יכולים להתחייב.

היו"ר, אמיר גילת: ועם ההסתדרות גם?

יוני בן מנחם: עם ההסתדרות יש ביום שלישי פגישה. עם ההסתדרות זה הולך יותר חלק, אני חייב להגיד את זה.

היו"ר, אמיר גילת: אוקי, אז אני מניח שתדווח על זה במהלך השבוע ונראה איפה זה עומד.

יוני בן מנחם: בוודאי שנדווח.

היו"ר, אמיר גילת: כן, מרסיה, תמשיכי.

גאולה אבידן: אתם דנים קצת על התהליך הזה ששלחתם?

היו"ר, אמיר גילת: זה הנושא המרכזי היום.

גאולה אבידן: אוקי.

היו"ר, אמיר גילת: רק בואי נראה שיש תהליך.

מרסיה צוגמן: אז אחרי שאנחנו נסכם את מה שחסר עם העובדים, גם עם ההסתדרות וגם עם העיתונאים, אז אנחנו נוסיף נספח להסכם, נעדכן את ההסכם ואז נעביר את הנספח הזה לאישור הממונה על השכר. אבל כמובן שאנחנו כבר בטיוטה הראשונה כבר עשינו את הממונה על השכר בתוך העניינים, כדי שילוו אותנו מלכתחילה. הם מנסים לעשות את זה ביום יומיים.

יוני בן מנחם: אני חושב שאם זה לא תנאי מתלה, אז אסור - - -

מרסיה צוגמן: לא, זה תנאי לפי החוק .

יוני בן מנחם: אמרת קודם שזה לא תנאי מתלה.

מרסיה צוגמן: בהסכם המימון לא דחו.

יוני בן מנחם: אבל אם זה לא כתוב, זה לא מופיע. אם זה לא תנאי מתלה, אני חושב שאנחנו צריכים לבצע את הרפורמה.

מרסיה צוגמן: לא, לא, יש שני דברים. דבר אחד יש לך את הסכם המימון. דבר אחר, יש לך את ההסכם הקיבוצי, וההסכם הקיבוצי, כדי שהוא ייכנס לתוקף, הוא צריך את האישור של הממונה על השכר.

יוני בן מנחם: הממונה על השכר היה בלופ הזה כל הזמן.

ערן הורן: אז מרסיה, זה משחק לא הוגן. אנחנו ב-11 בחודש, מעבר לזה שנדרשת עבודה מאומצת בשביל להיות מוכנים ל-1, אי אפשר לעצור בדקה ה-90.

מרסיה צוגמן: אז אולי צריך להוציא איזה מכתב למשרד האוצר, הרי משרד האוצר הוא אותו אחד שחתם על ההסכמים, והוא אותו אחד שאחראי על הממונה על השכר.

היו"ר, אמיר גילת: אוקי, אז ערן, אתה במגעים איתם?

ערן הורן: אני אכין טיוטה בסיוע מרסיה.

היו"ר, אמיר גילת: אוקי. טוב, לפני שנעבור לנושא המרכזי - - -

יואב הורוביץ: סליחה שנייה, בגלל החשיבות של הפן הזה בנקודת הזמן הזאת, כדי לראות שאנחנו לא מופתעים, תכתב בבקשה את הוועד המנהל, בסדר? תודה.

היו"ר, אמיר גילת: עוד במסגרת מבזקים בנושא של הרפורמה, אז קודם כל הרפורמה היא כלי, כמו שאנחנו נוהגים לומר, היא אמצעי, היא לא מטרה, להגשים את כל המטרות ואת הדברים האחרים שאנחנו רוצים להתניע. אני אעדכן פה שיש התקדמות רבה בנושא המדיה הדיגיטלית. הוועדה גם התכנסה לפני הישיבה הזאת, ואנחנו מתרשמים שיש התקדמות רבה בנושא של המדיה הדיגיטלית. נושא של הפקות מקור, אתם יכולים לדווח על הסטאטוס של הפקות מקור?

יוני בן מנחם: אנחנו ביקשנו - - -

היו"ר, אמיר גילת: אני מזכיר לך, קודם כל נעדכן שיש עלייה ב - - -

יוני בן מנחם: אז אולי ניתן לערן לעדכן.

היו"ר, אמיר גילת: בבקשה. יש עליה בשיעור הפקות מקור, כיוון שיש צפי להכנסה גוברת, גדולה יותר מהגבייה.

ערן הורן: אנחנו תקצבנו את סעיף הפקות המקור ביולי, בעת אישור התקציב, בהתאם לאומדן שהיה לנו אז, וזה נתן סכום של בערך 71.5 מיליון שקלים. מבדיקה שעשינו מול הלשכה המשפטית, גם לאור זה שיש בג"ץ תלוי ועומד,

הציעה הלשכה המשפטית שהסכום הזה יעודכן בהתאם להכנסות בפועל, כדי שלא נהיה במצב שההכנסות גדלו, ויהיו טענות כאילו לא עמדנו בדרישות החוק. על פי הניתוח שלנו, נטו, ההכנסות צפויות לגדול ב-14 מיליון שקלים, כשהגידול נובע מגידול באגרת הטלוויזיה, בניכוי איזה שהוא סכום שאנחנו חושבים שהחסויות והתשדירים יהיה פחות מהתחזית. 15% מהסכום הזה, זה 2.1 מיליון שקלים, ולכן אנחנו מבקשים להעמיד את התקציב על סדר גודל של 73.6 מיליון שקלים. היות שהתקציב עדיין לא מאושר, וכדי לא להתחיל מהתחלה את התהליך, במשטר של 1 חלקי 12, הוועד המנהל התיר לחרוג מה-1/12 בסעיף הזה, ואנחנו מבקשים לעדכן את היקף החריגה על הסכום הזה.

היו"ר, אמיר גילת: אוקי.

יוני בן מנחם: אנחנו מבקשים תקבלו את זה כהחלטה, כדי שאנחנו נוכל להתקשר בכסף הזה, אחרת הזה ילך לאיבוד.

היו"ר, אמיר גילת: רק על חשבון מה זה בא? מאיפה אתה לוקח, מה אתה מוריד?

אסתי אפלבאום: הוא לא מוריד, זו תוספת.

ערן הורן: עודף הכנסות.

היו"ר, אמיר גילת: אה, זה ה-36 - - -

אסתי אפלבאום: ערן, כמה אנחנו פחות בתחזית החסויות בזה?

ערן הורן: סגר גודל של בין מיליון ל-2 מיליון שקלים.

אסתי אפלבאום: אז כאילו מה-14 יש לך 12 מיליון.

ערן הורן: לא, יש 16 עודף, ואני לוקח 14 - - -

דוד חיון: אה, עוד 2 ירד מהחסויות מעבר לתחזית?

ערן הורן: אנחנו עוד לא יודעים, השנה לא נגמרה, אבל זה האומדן כרגע.

אסתי אפלבאום: אז זה 16 והורדת כבר 2, אז זה 14, נכון?

ערן הורן: כן.

אסתי אפלבאום: ומתוך זה אתה לוקח 2.5?

ערן הורן: 2.1 מיליון.

היו"ר, אמיר גילת: 36%.

אסתי אפלבאום: ולאן הולכים שאר ה-10? התפזרו?

ערן הורן: יישארו כעודף.

היו"ר, אמיר גילת: למדיה הדיגיטלית.

ערן הורן: היות ואנחנו עדיין תחת תקציב שהוא לא מאושר, בסוף שבוע שעבר התכתבתי עם הגברת מאגף התקציבים, לראות מה קורה אחרי האישור של שר האוצר. היא כתבה לי שהם ניסחו עבור שר האוצר הצעת מחליטים. זה צריך להגיע לממשלה, להיות מאושר בממשלה ואחר כך להגיע לוועדת כלכלה.

היו"ר, אמיר גילת: עוד ארוכה הדרך.

ערן הורן: אז בציניות, נקווה שלפני ה-31 בדצמבר נהיה עם זה.

יואב הורוביץ: תראה אמיר, אנחנו חוזרים כל פעם, יש איזה שהוא נושא שהוא מלווה אותנו ואני לא רואה שאנחנו מתקדמים בו, וזה נושא יחסי הציבור והמיתוג שלנו בציבור. התפיסה שלנו בציבור. זה מלווה אותנו בכל אחד ואחד מהנושאים, כבטן רקה שמאפשרת, מונעת מאיתנו מלקבל את הגיבוי הציבורי המתאים שאין לנו. נעשו הרבה מאד דברים טובים ברשות השידור בשנה האחרונה. אני מסתכל גם על גופי תקשורת אחרים, ואני חושב שאנחנו חייבים לעשות לעניין הזה, בעניין הזה צריכים לקבל פה החלטות ולייצר מערכה של מיתוג ושל יחסי ציבור, שתיתן לנו את הלגיטימציה לכל מה שאנחנו עושים, כי זה - - -

היו"ר, אמיר גילת: אם לא היו מוציאים אותך החוצה, אז היית - - -

דוד חיון: אז היית מתפרץ לדלת פתוחה.

יואב הורוביץ: לא, אגב בזה מותר לי לדבר ואין שום ניגוד עניינים.

היו"ר, אמיר גילת: ברור, ברור. אני אומר בסוגריים.

דוד חיון: דיברנו על זה בישיבה.

היו"ר, אמיר גילת: אני אעדכן אותך. קודם כל אתה צודק. שנית אנחנו צריכים לעשות שינוי דרמטי בכל הנושא של שיווק, תדמית, מיתוג, כל המשפחה הזאת ואנחנו נקיים על זה דיון בנפרד. התחנה הראשונה של הדיון זה בוועדת שיווק ואסטרטגיה, שבימים הקרובים תתכנס ותדון בדיוק במה שאמרת.

יואב הורוביץ: אז זה ממש צריך - - -

היו"ר, אמיר גילת: כן, כן, כן. זה מחבר אותי לעניין - - -

לינדה בר: כשיפסיקו לריב ביניהם, המיתוג יבוא מאליו.

דוד חיון: מי רב?

היו"ר, אמיר גילת: זה מחבר אותי לנושא, אני מבקש - - -

לינדה בר: לא, אני רק רוצה לעדכן שאנחנו יוצאים עם שני מכרזים, אחד ליחסי ציבור, ואחד למיתוג. זאת בעצם הייתה מטרת הדיון הקודם ואני מקווה שנקבל את כל האישורים, כדי לצאת עם זה כמה שיותר מהר. אני מסכימה איתך במאת האחוזים, ואני חזרתי והדגשתי שחייבים להקצות לזה משאבים רציניים. אי אפשר עם 200,000 שקלים בשנה, תקציב הדוברות, כשזה כולל יחסי ציבור וזה כולל את יפעת, וזה כולל צילומים וזה כולל הרבה מאד דברים. אי אפשר. פשוט אי אפשר, זה עולה כסף. ואם אנחנו עושים רפורמה של כמעט מיליארד שקלים, אנחנו חייבים להקצות את הסכום המתאים למיתוג של הרשות ולפרסום של כל הדבר הזה, אחרת זה לא יקרה. בלי לרכוש את הדברים האלה אנחנו לא יכולים לעשות את זה, זה לא יקרה. זה פשוט לא יקרה. אני מציעה שנסתכל מה קורה בערוצים מתחרים, שם ההשקעה ביחסי הציבור ובפרסום היא לפעמים עולה על ההשקעה בתוכן, וחבל. באמת חבל שאנחנו נפסיד את זה. אני ממש מציעה וקוראת לוועד המנהל להקצות לזה תקציבים משמעותיים מאד. לא תקציב של, אני הבנתי שהקצתם 4 מיליון, אבל אני לא יודעת. אני ככה מבדיקות שעשיתי זה לא סכומים שיספיקו לזה. זה ממש לא סכומים שיספיקו לזה וחבל. חבל. אנחנו מחמיצים כאן משהו, אנחנו הולכים לקראת משהו רציני, משהו באמת חדש ו - --

דוד חיון: 4,212,000 מיליון. תשימי לב.

היו"ר, אמיר גילת: אני מפנה אתכם להחלטת הוועד המנהל מיום 22 באפריל, שבה החלטנו על הוצאה לפעילות מיתוג, עם הקצאה כמו שנאמר ב-2012 ל-4 מיליון. לדעתי לא הוצא שקל אחד בשנת 2012. אני מקווה שבשנת 2013 יוצא הסכום.

לינדה בר: הוא גם לא הוקצה.

היו"ר, אמיר גילת: הוקצה. הוועד המנהל אישר.

לינדה בר: לא, לא יודעת, אני כשבדקתי עם יש הקצאה, לא הייתה לזה, אמיר. כדאי שתדע את זה.

היו"ר, אמיר גילת: דבר נוסף - - -

לינדה בר: חבל שאתה מתעלם ממה שאני אומרת, אמיר. באמת, אני מדברת, אנחנו מדברים כאן על נושא רציני. עזוב את העניינים האחרים. באמת.

דוד חיון: רגע, בוא נדייק רגע בפרטים. הוועד המנהל אישר את זה, במסגרת התקציב השנתי.

לינדה בר: בסדר, אני - - -

דוד חיון: רגע, להשחיל משפט. זה הגיע לוועדת הכספים במסגרת התקציב השנתי, זה אושר בתוך ועדת הכספים. ברגע שהמוסדות מאשרים את מה שמאשרים, זה עובר לביצוע להנהלה.

לינדה בר: בסדר, זה לא הגיע אלי.

דוד חיון: להנהלה.

ערן הורן: בתקציב זה אושר ב-2 מיליון שקלים. בהצעת התקציב שאישרתם - - -

דוד חיון: אישרנו 2 מיליון כי זה היה רק חלק קטן, בסדר, אבל גם ה-2 מיליון האלה, לא קיבלנו תכניות ביצוע.

לינדה בר: אתה מבין מה הבעיה? אז אני מסבירה לכם מה הבעיה.

היו"ר, אמיר גילת: דוד, אנחנו - - -

דוד חיון: ההנהלה. מה, אנחנו נעשה תכנית ביצוע? המוסדות?

לינדה בר: רגע, דוד, אתה יודע מה הבעיה, הבעיה שזה לא הגיע אלי. זה לא הגיע אלי.

דוד חיון: אז זו בעיה ביניכם שאתם צריכים לדבר בתוך ההנהלה.

יוני בן מנחם: זה לא בעיה בהנהלה, ההנהלה הכינה את המכרז, כפי שהוועד המנהל - - -

דוד חיון: אישרנו את זה גם בוועדת כספים בתקציב, זה אושר כסעיף תקציבי.

יוני בן מנחם: אי אפשר להוציא את הכסף בלי מכרז. אנחנו הולכים בדרך המלך, אין פה קיצורי דרך. הכל נעשה בליווי משפטי ואנחנו מכינים מכרזים ולא מבזבזים את הכסף של הרשות בלי מכרז.

היו"ר, אמיר גילת: סליחה, המנכ"ל, אני מבקש. מאחר שאנחנו ממילא מקדישים לזה דיון נפרד, אז חבל לדון בזה עכשיו. זה גם לא על סדר היום כרגע, אנחנו לא באנו מוכנים לזה. מאחר שבחודש ינואר אנחנו באמת מתחילים גם את השקת לוח התכניות החדש, שזה יהיה מיד אחרי הבחירות, וגם מפעילים את ה-HD, בהזדמנות זו, מרסיה, הלשכה המשפטית, יש אצלכם את המכרז לאולפן של ה-HD, לתפאורה ומה הסטאטוס, את יודעת?

מרסיה צוגמן: תומר ישב עם אנשי המקצוע. הם בהליכים של תיאום.

היו"ר, אמיר גילת: אפשר לתת לזה פוש, שלא נמצא את עצמנו בינואר בלי יכולת לשדר ב-HD מלא, כולל את מבט לחדשות? אוקי.

יוני בן מנחם: אני רוצה ברשותך להוסיף. אני רוצה שתמצו את העניין הזה. האם יש החלטה של הוועד המנהל, אני רוצה שהדבר הזה יהיה ברור. אתם מאשרים לנו את הסכום הזה להפקות מקור של 2 מיליון - - -

היו"ר, אמיר גילת: כן, כן, נגיד את זה.

יוני בן מנחם: אוקי, אז תנסח את זה כהחלטה, שיהיה ברור, שלא אחר כך יגידו – כן הייתה החלטה, לא הייתה החלטה.

היו"ר, אמיר גילת: לא, לא. בדיוק התפרצת. אני רק עוד אומר בנושא ההשקעה, ינואר זה תאריך היעד להתחלת השינוי. שוב, לא יקרה שינוי בבאת אחת, אבל אנחנו נראה כן את התחלת השינוי גם בלוח המשדרים החדש, שיהיה גם שינוי תכנית מסוים, הדרגתי, וגם שינוי טכנולוגי. לכן חשוב מאד שבינואר כבר יהיה ה-HD מוכן. לזה אפשר לעשות כל מיני פעולות מקדימות. סתם, אולי בחנוכה לפתוח את רשות השידור, לחנוך את האולפן. הרי מי שמבקר באולפן ה-HD פשוט, אני מציע למי שלא היה, להיות שם. פשוט לא יאמין למראה עיניו שערוץ 1 מתקדם - --

אסתי אפלבאום: רגע, רגע, זה רעיון.

היו"ר, אמיר גילת: אז אני רק אגיד מה הרעיון.

גאולה אבידן: לפני שנתחיל להרים כוסית לחיים, בואו נמקד את עצמנו. אנחנו בפיטורים או אנחנו ב - - -

היו"ר, אמיר גילת: אנחנו מיד בפיטורים, רק שנייה.

גאולה אבידן: לא, שנדע. עכשיו כבר התבלבלתי לרגע.

היו"ר, אמיר גילת: לא, לא, אמרתי שזה הנושא המרכזי. ולכן אפשר לחשוב - - -

גאולה אבידן: אז תגיד איפה אתה.

היו"ר, אמיר גילת: כשאני אגיד הנושא המרכזי, תדעי שהגענו לנושא המרכזי.

גאולה אבידן: לא, לא, עכשיו תגיד על מה אתה מדבר.

היו"ר, אמיר גילת: עכשיו אנחנו מדברים על ההכנות לשינוי בתכנית. ואז לחשוב לקראת ינואר על כל מיני פעולות. סתם, אם יש חנוכה, אז לעשות את חנוכת רשות השידור החדשה, לפתוח את זה לציבור כמו שהם פתחו פה בתל אביב ביום העצמאות. להראות את האולפן החדש. מי שיראה את האולפן החדש לא יאמין למראה עיניו שזה הערוץ הראשון. אז זו סתם הצעה ונדבר עליה. אפשר להריץ אותה כרגע, ולדבר הזה בהמשך.

אסתי אפלבאום: צריך לעשות פה סיורים.

היו"ר, אמיר גילת: טוב, עכשיו לפני שנעבור לנושא המרכזי, גאולה, שימי לב. גאולה, לפני שנעבור לנושא המרכזי, אז רק אנחנו צריכים לקבל כהחלטה את בקשת ההנהלה להגדיל את ההקצאה, זה גם על פי חוק, אין לנו פה מנוס. אנחנו מאשרים גידול של כמה?

ערן הורן: 2.1 מיליון שקלים.

היו"ר, אמיר גילת: ב-2012, 2.1 מיליון לתקציב. יש יותר הכנסות, ה-36% שלך גדל.

ערן הורן: 15%.

היו"ר, אמיר גילת: כן, 15%, נכון.

דוד חיון: זה שינוי בתקציב, וועדת הכספים צריכה להחליט על זה. זה שינוי בתקציב.

היו"ר, אמיר גילת: בסדר, בעקרונות אנחנו - - -

דוד חיון: עקרונות, כבר גמרת אותם בתחילת השנה. צריך להביא את זה לוועדת הכספים הקרובה, ערן. כדי שזה יהיה חלוט וגמור.

גאולה אבידן: זה קשור למכתב שנשלח היום מאגודת העיתונאים? סתם אני שואלת, למרות שאני - - -

היו"ר, אמיר גילת: לא ראיתי את המכתב.

גאולה אבידן: היה קובץ עם שלושה מכתבים, שאחד מהם נוגע להקצאה שונה של תכניות, שאתם שיניתם את ה - - -

דוד חיון: הם טוענים לחוסר שקיפות.

גאולה אבידן: את האנשים שהיו אמורים עד היום. אז האם זה נוגע לזה?

היו"ר, אמיר גילת: אני לא יודע, עוד לא ראיתי את המכתב.

גאולה אבידן: אז כדאי שתראה אותו לפני שנאשר.

היו"ר, אמיר גילת: אני אראה. אני רואה בלילה את המיילים.

גאולה אבידן: לא, אז כדאי שנראה לפני שנאשר.

היו"ר, אמיר גילת: לא, אלף זה לא קשור כי החוק - - -

גאולה אבידן: אני לא יודעת.

היו"ר, אמיר גילת: גאולה תקשיבי, אנחנו עוברים מיד לנושא המרכזי. החוק מחייב אותנו להוציא בשנת 2012 15% מהכנסות הטלוויזיה, להפקות מקור ישראליות קנויות. באה ההנהלה ומדווחת שהצפי שהיה ל-X כסף מההכנסות גדל. לפיכך אנחנו צריכים להגדיל גם את השיעור של ה-15%. זו מעין בקשה פורמאלית אפילו, כי פשוט אנחנו חייבים לעמוד בחוק. אני אקרא את המכתב, אני אראה על מה מדובר, אבל זה בטוח לא קשור ישירות לזה, כי אנחנו מחויבים לפעול על פי חוק.

אסתי אפלבאום: לפחות תוציאו על זה הודעה ותתקשרו את זה כמו שצריך גם. הגדלתם את התקציב.

היו"ר, אמיר גילת: טוב, עכשיו אני עובר לנושא המרכזי. הנושא זה אישור נוהל פיטורים ופרישה, אבל לפני זה, לבקשת גאולה וחברים אחרים, אנחנו ביקשנו סקירה על איך מתבצע הליך הפרישה, איך מתבצע הליך הפיטורים. אני מזכיר, 700 איש. צביקה. מי מעדכן?

יוני בן מנחם: מרסיה.

גאולה אבידן: אולי נקצר במה שכבר יכולנו אנחנו לקרוא. זאת אומרת כל אחד מה שקרה, אז באמת לא לעשות. קראנו. כל מי שכאן קרה.

היו"ר, אמיר גילת: אבל אז ייצא ש - - -

גאולה אבידן: לא, לא, רגע, סליחה. פשוט אחר כך אנחנו מנדבים את עצמנו ל - - -

היו"ר, אמיר גילת: את רוצה לשאול? תני סקירה קצרה מרסיה, ואז נשאל שאלות.

גאולה אבידן: סקירה קצרצרה בשביל הפרוטוקול ואז - - -

היו"ר, אמיר גילת: לא בשביל הפרוטוקול, בשביל יישור הקו.

מרסיה צוגמן: סקירה קצרה. בעיקרון המטרה שלנו זה שכמה שיותר אנשים יפרשו בפרישה מרצון. בגלל זה גם קבענו בהסכמים הקיבוציים

תנאים מיוחדים למי שיסכים ושיבקש לפרוש מרצון. אז ב-1 בדצמבר מתחילה תקופה של שלושה חודשים, בה יהיו כנסי פרישה, שכל עובד יוכל לבוא, כל עובד יקבל הזמנה לכנס והכנס לא יהיה ברשות השידור, אלא יהיה באיזה מקום נטרלי. כל עובד יוכל לבוא לכנס עם קרוב משפחה או עם חבר, מי שהוא ירצה. בכנס הוא ישמע מה הם התנאים, באופן כללי מה הם תנאי הפרישה. ואחרי הכנס עובד יכול, או בלי ללכת לכנס, כל עובד שירצה גם יכול ללכת לפגישה אישית עם חברת בנפיט, שהיא חברה שהתקשרנו איתה, שאמורה לתת ייעוץ פרישה לעובדים שירצו לקבל ייעוץ לכך. ואם העובד מחליט שהוא פורש – אז ההסכם שלו ייחתם מול בנפיט, כשבנפיט תהיה בקשר עם כוח האדם ועם ה... רשות השידור.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> רגע, שאלה. קשר בנפיט נוצר מזמן, נכון?

<u>צבי צימרמן:</u> וודאי.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> כי היום שמעתי איזה משהו שנשמע לי לא סביר, שמנכ"ל בנפיט לא יודע שאנחנו מתחילים ב-1 בדצמבר. יכול להיות דבר כזה?

<u>צבי צימרמן:</u> זו בעיה של המנכ"ל. אני עובד מול האנשים שלו.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> והם יודעים.

<u>צבי צימרמן:</u> יש פגישה השבוע ואנחנו עוד מנסים להקדים כמה שיותר, למרות שיש לנו נגיד שבועיים לכנס הראשון. אנחנו מנסים לעשות את זה קודם.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> אוקי, מאה אחוז.

<u>מרסיה צוגמן:</u> אז אחרי שלושת החודשים האלה, אז אנחנו מתכנסים בתוך רשות השידור, ובודקים מי נרשם להליך של פרישה מרצון. יש איזה מנגנון שמנהלי המדיה, יחד עם המטה, קובעים מתי כל אחד מהעובדים שרוצים לפרוש מרצון יפרשו מרצון, כי אישרנו שלוש פעימות. אז יכול להיות שאנחנו נגיד, אנחנו לא יכולים להגיד לא למישהו שרוצה לפרוש מרצון, אנחנו חייבים להסכים לכל בקשה כזאת. אבל אנחנו כן יכולים להגיד – לא בשנה הזאת, תפרוש בעוד שנתיים או עוד שנה. יש מגבלות גם בנושא הזה, אבל לא ניכנס לזה כרגע. אז אחרי שאנחנו - - -

היו"ר, אמיר גילת: תצייני בבקשה מה הזכויות, אם ישנן כאלה, של הפורשים מרצון לעומת המפוטרים.

מרסיה צוגמן: לא, בעיקרון זה אותו דבר.

היו"ר, אמיר גילת: נכון, אז תגידי את זה, שיידעו. היתרון היחיד שיש לפורש מרצון זה שהוא יכול לבחור, לבקש באיזו פעימה. זאת אומרת אין פה שום תמריץ כלכלי או אחר לשנות.

מרסיה צוגמן: יש את התמריץ הזה שאתה לא מקבל מכתב פיטורים.

היו"ר, אמיר גילת: כן, בסדר.

מרסיה צוגמן: זה משמעותי בהחלט. ואחרי שאנחנו יודעים מי פורש מרצון, אז כוח אדם עושים מיפוי ובודק כמה חסר לנו כדי להגיע למכסה של המפוטרים שאנחנו צריכים כדי להיכנס לתקן שלנו. ואז הוא שולח למנהלי המדיה ולסמנכ"לים מה המספר, ואז מתחיל ההליך של בחירת העובדים שהם אלה שיועמדו לפיטורים. כשיש שוני בין ההליך של העיתונאים לבין ההליך של ההסתדרות. ההליך של העיתונאים בהסכם הוא קבוע, מכסות ספציפיות. כמו X עובדים שהם עובדים ברשות השידור עד חמש שנים. X עובדים שעובדים מעל 5 שנים ויש להם פנסיה תקציבית, או X עובדים שיש להם את הגמלה הגבוהה ביותר. יש את הקריטריונים האלה שכוחי אדם אמור להודיע למנהלים: זו הקבוצה, מתוך הקבוצה הזו אתה צריך להוציא X. מתוך הקבוצה Y אתה צריך להוציא. ואז מעבירים את זה לאגודת העיתונאים, את הרשימה. אגודת העיתונאים לא יכולה להתנגד לרשימה. אז אחר כך אנחנו מודיעים לעובד שהוא נכנס לרשימה, יש לו זכות להשמיע את טענותיו, ואם לא החלטנו לחזור אחורה מההחלטה, אז הבן אדם יקבל הודעה על פיטורים. לגבי ההסתדרות, זה קצת אחרת. לגבי ההסתדרות אין מכסות. יש רק מכסה לגבי כמה יצאו מהרדיו, כמה יצאו מהטלוויזיה, כמה יצאו מהטכנאים, כמה יצאו מהדירוגים האחרים. אנחנו אמורים גם לגבש רשימה, להעביר את זה להסתדרות. להסתדרות יש 45 ימים להתנגד לשמות ואם היא מתנגדת, היא צריכה להציע שמות חלופיים, ויש מנגנון שהמנכ"ל ויושב ראש

ההסתדרות אמורים לשבת על המחלוקות, ואם הם לא יגיעו להסכמה תוך 20 ומשהו ימים, כבר לא זוכרת כמה - - -

צבי צימרמן: 24 ימים.

מרסיה צוגמן: 24 ימים, אז יש מנגנון של בורר, שזאת עורכת הדין מרים רובינשטיין, היא הבוררת, שאם יש בעיה באים אליה, וכמובן גם בהליך הזה יש שימוע לעובד וכו'. בעיקרון זה מה שכתוב פה.

היו"ר, אמיר גילת: אוקי, כן, גאולה.

צבי צימרמן: הייתי רוצה רק להוסיף דבר אחד, לגבי עדכון הנוהל. בכל מקום שבו כתוב – חברת פילת הייעוץ תייעץ וכו' - - -

אסתי אפלבאום: כן, ראיתי.

צבי צימרמן: זו תהיה חברת הייעוץ שתיבחר עכשיו.

היו"ר, אמיר גילת: מטבע הדברים.

צבי צימרמן: כן. דבר שני, לגבי המספרים.

אסתי אפלבאום: אה, אנחנו במכרז עכשיו עם חברת ייעוץ?

צבי צימרמן: כן. ממש הם ביקשו הארכה של מספר ימים, כי היו כמה שאלות ואנחנו ממש בשלבים סופיים. אני רק רוצה לעדכן פה כמה מספרים. אנחנו מדברים על 700, אז קודם כל זה 677 משרות, כי הורידו 10 טכנאים ו-13 עיתונאים נדמה לי, נכון? אנחנו עומדים על 677 משרות. היות וההתחשבנות שלנו היא מ-1 בינואר 2011, פרשו, ואני מדבר על משרות, פרשו 182 אבל במשרות זה 162, נקלטו כ-112, שזה בערך כ-90 משרות. אם אנחנו הולכים על נטו, אם אני לוקח את הפורשים היום, אז כבר בפעימה הראשונה אנחנו נמצאים כרגע, יחסית, האיגודים נמצאים במצב טוב, מכיוון שאצל העיתונאים זה 55 איש פחות; אצל ההסתדרות זה בערך 30 ומשהו איש פחות.

אסתי אפלבאום: האם מנהלי מדיה יודעים נניח שהם צריכים להתחיל לחשוב על רשימות, על שמות, על אנשים, על התהליך, על הערכות עובד?

צבי צימרמן: לא, הערכות עובד הם יודעים, כיוון שעכשיו אנחנו במבצע שלם של הערכות עובדים בכל הדרגים. אבל עדיין, את הערכה הזו, או למשל את הסרגל פיטורים, שזה חלק בלתי נפרד, זה לא מופיע פה - - -

גאולה אבידן: תצלם אותו בבקשה, שנראה.

צבי צימרמן: רק שנייה, מיד נצלם. אני פשוט לא יודע איך מצלמים, אבל תיכף יצלמו .

גאולה אבידן: בואו נעשה איזה שהוא סדר. זה הנוהל שתעבדו, שלחתם?

צבי צימרמן: בהחלט.

גאולה אבידן: אז קודם כל מאד צרם לי שכשמה שנשלח אלי חתום קפל"ר ו - --

היו"ר, אמיר גילת: זה טיוטה, טיוטה אני מעביר.

גאולה אבידן: רגע, רגע, אני רוצה לתת הערה כללית ליוני ו - - -

היו"ר, אמיר גילת: אני לא אגיד פה להנהלה, אבל אלף אני רואה בזה דווקא משהו טוב, שזה מלמד אותנו שלא שונה פסיק מאז שנה וחצי, כשהייתה הנהלה אחרת.

גאולה אבידן: אוקי, אז אני רוצה, יוני ואמיר, כשראיתי את זה, אז אני רוצה שנבהיר. אני לא רוצה ששום דבר יתקבל על בסיס ההנהלה האחרת. מה שאתה מדברר, לכל הפחות את הוועד המנהל, שזה יהיו דברים שראיתם ומקובלים עליכם. שלא יהיה מצב - - -

יוני בן מנחם: וודאי.

גאולה אבידן: רגע, רגע. שלא יהיה מצב שנגיע לאיזו שהיא נקודה, ותגידו זה לא אנחנו, זה הם. הכל נתון ל - - -

היו"ר, אמיר גילת: אין פה אנחנו והם - - -

גאולה אבידן: רגע, רגע. אני רוצה לומר משהו מאד פשוט. אנשים, גופים אחרים, אנשים אחרים, היו אמונים על הרפורמה. אנחנו אלה שנוציא אותה. הרפורמה הזו, מאחר שזה בא בזמן שאנחנו במשמרת, אנחנו צריכים לפתח

איזו שהיא אחריות, ולכן כל מה שנאמר או תדברו אותנו, זה צריך להיות משהו שאתם מסכימים, ככל שניתן לשנות. גם מה שלא ניתן לשנות, אז כולנו מסכימים שזו איזו שהיא מציאות שחייבים לעבוד בה. אבל חייבים לדעת, זאת אומרת אני לא ארצה לשמוע שיש איזה דברור שמוטי שקלאר חתום או רצה או אמר, ואתם מתנגדים והיה אפשר לשנות. מה שאי אפשר – אי אפשר, ונאמר שאי אפשר. מה שאפשר – זו הסיבה שאנחנו כאן. זה לגבי - - -

היו"ר, אמיר גילת: תראי, כשאני נכנסתי לתפקיד, שנייה, אני אענה לך - - -

גאולה אבידן: מוטי שקלאר וליאור רמתי. אני עושה דף דף, לקחתי את זה אלי, צילמתי.

היו"ר, אמיר גילת: אז אלף אמרתי לך, אלף זה טיוטה. ב', אני אומר - - -

גאולה אבידן: אז אל תשלח לי טיוטות.

היו"ר, אמיר גילת: אבל זה המצע לדיון היום, אנחנו עוד לא הדפסנו את החוברת. שתיים, אני אומר שאני רואה בזה גם משהו יפה, שיש פה המשכיות ואין פה הנהלה שעושה אחת והנהלה שנייה שעושה אחרת, אלא יש פה המשכיות. כשאני נכנסתי לתפקיד, ונדמה לי שהמנכ"ל הנוכחי עשה את אותו דבר, אנחנו כיבדנו את כל מה שהושג על ידי קודמנו. כי אני בכוונה אמרתי, נכנסתי, כל מה שהושג אני מכבד אוטומטית. גם לא בדקתי, כי אני חושב שלא כל פעם שיבוא יושב ראש חדש או מנכ"ל חדש, יעצרו את הכל, ילמדו את ההסכמים, יעשו את השינויים. לעולם לא תהיה רפורמה. אז כך נהגנו, אני מדבר גם בשמך - - -

יוני בן מנחם: נכון.

היו"ר, אמיר גילת: כך נהגנו שנינו, כל אחד עם כניסתו לתפקיד והאחריות היא בוודאי של המוסדות הנוכחיים ושל ההנהלה הנוכחית. ולכן אלף יש פה המשכיות ויש רציפות שלטון, אם תרצי, במושגים של ארצות הברית, ואנחנו ממשיכים את מה שנחתם - - -

גאולה אבידן: כן, זה יפה שמקבלים איזו שהיא חקיקה - - -

היו"ר, אמיר גילת: בסדר, עכשיו האחריות היא שלנו, שלא יהיו אי הבנות. יש אמנם דברים שנחתמו בהסכמים לפני כניסתנו, הובנו והוסכמו לפני כניסתנו, אבל אנחנו מקיימים אותם. האחריות היא בכל מקרה שלנו, זה ברור.

גאולה אבידן: אוקי.

היו"ר, אמיר גילת: כן, הזרוע הארוכה.

זליג רבינוביץ: אני יכול להגיד משהו, שגאולה צודקת. תשמע, יש פה חששות, אנחנו שמענו את החששות. אבל אנחנו גם צריכים להגיד ביושר שאנחנו לא יכולים לשנות פסיק. בשביל זה מה שהגיע כעת, עם חתימה של שקלאר, אין בעיה להחליף את זה ליוני וצביקה, אבל לא הם אלה - - -

גאולה אבידן: לא.

זליג רבינוביץ: אני אסביר. אנחנו לא יכולים לשנות פסיק, גאולה. אני יושב עם הוועדים עכשיו - - -

גאולה אבידן: אני רוצה, כדי שנחסוך את כל הדיון, אם אתה בא ואומר לי – גאולה, כזה ראה וקדש, אתה מייתר את כל הישיבה. פה אין בעיה.

זליג רבינוביץ: כזה ראה וקדש, ואני לא בעד חצי ממה שכתוב.

גאולה אבידן: כן, אם אתה בא ואומר לי, רגע, לא משנה בעד או נגד - - -

זליג רבינוביץ: אבל אין לי ברירה

גאולה אבידן: אם אתה בא ואומר לי את זה, כזה ראה וקדש, מיותר. עכשיו, אם אתה בא ואומר לי בעניין האיגודים וחתימות ומספרים, בזה אני לא יכול לנגוע, אבל יש דברים שאנחנו יכולים לכל הפחות לתת את הפרשנות שלנו מבחינה אתית, מבחינה מקצועית, שזה בא ומתגלגל לפתחנו, אני הכנתי כל מיני, הכנתי מספר הערות – בבקשה. מה שלא ניתן – לא ניתן.

זליג רבינוביץ: בסדר, אני מחזק את מה שאת אומרת.

גאולה אבידן: הרי אנחנו נפתח את זה ואתם תגידו, ואנחנו נסמוך עליכם שאת זה לא ניתן, נעבור דף. לא ניתן. מה שניתן – ניתן.

היו"ר, אמיר גילת: כן, מרסיה.

זליג רבינוביץ: אני חוזר מארבע שעות משא ומתן עכשיו עם אגודת העיתונאים. 4 שעות ברצף, מהשעה אחת עד עכשיו .

יוני בן מנחם: אז אולי תעדכן אותנו.

זליג רבינוביץ: ואנחנו כן, יש בינינו הסכמות ואני מקווה שתוך שבוע ימים אנחנו נהיה אנשי בשורה. או שכן, או שלא. אבל הכל תלוי במחיר, כן. לפתוח במירכאות, אני לא אגיד את מה, ולתת את הכל – אין בעיה. אנחנו יכולים גם לגמור את הרפורמה בעוד שעה. אבל אתם יודעים, זה לא פשוט. עם ההסתדרות אנחנו ממש ככה כמעט עין בעין רואים אחד את השני. אני מניח שאנחנו נתארגן ונסיים את העניינים.

גאולה אבידן: אוקי, אני רוצה - - -

היו"ר, אמיר גילת: רגע, מרסיה רצתה להעיר.

מרסיה צוגמן: רק להסביר לך. ראשית, הסכם הפרישה חתום על ידי משה לביא שהיה יושב ראש הוועד המנהל הקודם. גם גברת ליאורה נכנסה אחרי שנחתם הסכם פרישה. פה בפנינו לא הסכמים, בפנינו נוהל שהוא כולל גם הרבה דברים שהם לא מופיעים בהסכמים. כמו למשל הקריטריונים לפיהם בוחרים מי יפוטר, וכל הנושא מי יושב בוועדות, כלומר - - -

גאולה אבידן: כן, אני אגיד לזה, בהחלט.

היו"ר, אמיר גילת: זה תיכף.

גאולה אבידן: אני עוד רגע אגיע. אני מתנצלת, זה משהו ראשוני שקפץ לי ורציתי - - -

היו"ר, אמיר גילת: אמרת שאת הולכת עמוד-עמוד פשוט.

גאולה אבידן: בוודאי. אני אומרת, זה משהו ראשוני שקפץ לי בעמוד הראשון. וההערות שאני הכנתי הן לא הערות שקשורות למספר כזה או אחר או הסכם כזה או אחר. קטונתי, מבחינת הידע שלי, מבחינת המורכבות של המקום הזה, של הרשות. מה שהייתי רוצה במבט על על כל החוברת הזו, שכשהחוברת הזו, אני מניחה שכשהיא חוברה, אז דיברו על פונקציות ערטילאיות. עכשיו כשאנחנו יודעים שזה יהיה ב - - -

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> לא, הבנתי, מה זה פונקציות ערטילאיות?

<u>גאולה אבידן:</u> רגע. בכל מקום אני הסתכלתי וכתוב – 'המנהל', 'המנהל'. מי? המנהל, המנהל. מי המנהל? אוקי, יש לכם פה תרשימי זרימה וכתוב שם המנהל. הוועדה. מי? הדברים האלה צריכים להיות שמית, כי אני חושבת שלנושא הזה של השמות תהיה איזו שהיא נפקות על התהליך. אז אני חושבת דבר ראשון שצריכה להיות פה איזו אמירה שמית. תתנו לזה - - -

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> לא שמית, אלא תפקידית.

<u>יוני בן מנחם:</u> פונקציונאלית.

<u>גאולה אבידן:</u> תפקידית. היום השם הוא תפקיד, עם כל הכבוד.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> לא, אנחנו מדברים היום בפונקציה.

<u>גאולה אבידן:</u> מוטי ממלא תפקיד **X** ויוני ממלא תפקיד **Y**, ואמיר ממלא תפקיד **Z**.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> כן, אבל אנחנו מדברים על פונקציות.

<u>גאולה אבידן:</u> לא, אנחנו לא מדברים על פונקציה, מדברים על שמות, אוקי?

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> זו קצת בעיה.

<u>דוד חיון:</u> בואי נתחיל בסמנכ"ל משאבי אנוש.

<u>גאולה אבידן:</u> רגע, רגע. נקודה נוספת לצנינים בעיני, שמנכ"ל משאבי אנוש לא נבחר, ואיך אתם חושבים שצביקה יכול לעשות את כל זה?

<u>צבי צימרמן:</u> אני משתדל מאד.

<u>גאולה אבידן:</u> לא, משתדל, משתדל. כנראה שזה משהו שאתם פה מעבירים עם משאבי אנוש, כאילו שהמחלקה הזו זה 10 אנשים, וזה איזה סמנכ"ל וכאילו שהרפורמה פתאום קפצה אליכם. הפתיעה אתכם. אני חושבת שהנושא הזה של סמנכ"ל מתגלגל. אני לא צריכה לקבל את הפנייה גם של האגודה, שמושון עומד לעזוב בתאריך מסוים, ומה קורה עם מנכ"ל. זאת אומרת לטעמי, העיקר הופך לטפל והטפל לעיקר. ופונקציות שאמורות לנהל את זה, אין לי שום מושג. אז דבר ראשון, כדי שאני אהיה ממוקדת, הייתי רוצה שעל מנת שהדיון יהיה

דיון ממוקד, אני רוצה לקבל פונקציות, הייתי רוצה לשמוע פונקציות של אנשים. כשכתוב מנהל – מי זה; כשכתוב משאבי אנוש – מי זה; כשכתוב ועדת משמעת – מי היא; כשכתוב הלשכה, משהו משפטי, האם זה בהכרח - - -

היו"ר, אמיר גילת: לשכה משפטית יודעים מי זה.

גאולה אבידן: רגע, לא, לא. יכול להיות שאנחנו לא נרצה.

היו"ר, אמיר גילת: מיד אני מגיע לזה.

גאולה אבידן: אנחנו נבדוק את זה. יכול להיות שאנחנו נרצה אנשים מבחינה - - -

היו"ר, אמיר גילת: יש לי פה הצעה לדיון, תיכף נדבר על זה.

גאולה אבידן: אוקי, בבקשה. אז זה נושא אחד. נושא נוסף שלא ראיתי, גם בתהליך עצמו יש דברים שהם לא מובנים, שהייתי רוצה לתת את הדעת כשנעבור - - -

היו"ר, אמיר גילת: אז בואי נתמקד, כי את זורקת הרבה דברים.

גאולה אבידן: כשנעבור דבר דבר, יש הליך זרימה שהוא לא פשוט ולא מובהר.

היו"ר, אמיר גילת: רגע, בואי ניתן להם לענות אחד-אחד.

גאולה אבידן: אוקי, והייתי רוצה גם לדעת, אמרתם שחברת פילת, מי זה היום, החברה שתעבדו איתה, ובנפיט זה מישהו ידוע, נכון?

צבי צימרמן: בנפיט יש לנו כבר חוזה חתום. פילת לא נמצאים בשטח. כתוב ייעוץ ארגוני. ייעוץ ארגוני אנחנו נמצאים בעיצומו של תהליך בחירת משרה לייעוץ ארגוני.

גאולה אבידן: אוקי, עכשיו מאחר שאני יודעת שבנפיט משולם לפי מי שהתייעץ איתו - - -

צבי צימרמן: לא, לפי מי שפורש. יכולים להתייעץ 1,770 איש, אם פרשו 300, הם יקבלו רק עבור 300.

גאולה אבידן: למי שזה בפועל נעשה.

צבי צימרמן: כן, בדיוק, מי שפרש בפועל. דווקא במובן הזה אנחנו די בסדר.

גאולה אבידן: אוקי, כי אז הבנתי שזה לפי ייעוץ.

צבי צימרמן: לא. כמובן אין את כולם.

גאולה אבידן: אוקי, זה לא פר ראיון - - -

צבי צימרמן: זה לפי פר פורש.

גאולה אבידן: אוקי. יש לי עוד בהשגות, אבל בהמשך.

היו"ר, אמיר גילת: רגע, המנכ"ל, צביקה, מי רוצה להתייחס?

יוני בן מנחם: אנחנו מנסים לקדם את הבחירה של סמנכ"ל משאבי אנוש.

גאולה אבידן: מה זה נקרא מנסים?

יוני בן מנחם: הייתה פה היום ועדת איתור, צריך להגיע להסכמה. יושב הראש יעדכן אותך.

גאולה אבידן: נו, תעדכנו.

יוני בן מנחם: מחכים לדעת משפטית, אני לא יכול לעדכן שום דבר, אני כבר אומר לך, מחכים לחוות דעת משפטית כדי לקדם את זה, אני מקווה שנקדם את זה מהר. בינתיים האיש הכי ותיק בארגון מטפל בזה, שזה מר צימרמן, והוא לא יטפל בזה לבד, הוא יתוגבר בחברה הזאת לייעוץ ארגוני, וכמובן שבימים האחרונים, אני מאמין שתוך כמה ימים תזכה חברה, תגיש הצעת מחיר ונבחר אותה, ואז הוא יהיה מתוגבר בחברת ייעוץ ארגוני, שתעזור לו לבצע את הרפורמה, הוא לא יהיה לבד, עד שייבחר סמנכ"ל משאבי אנוש. את גם צריכה להביא בחשבון שסמנכ"ל משאבי אנוש מחוץ לארגון, ייקח לו כמה חודשים טובים עד שהוא ילמד את הנושא, זה נושא מאד מאד מורכב, עד שהוא יכיר את הארגון. בינתיים אנחנו לא נעצור את הרפורמה, אנחנו מקדמים אותה עם צימרמן, שהוא מכיר היטב את הנושא, הוא מאד ותיק ועסק בכל ההכנות לרפורמה.

גאולה אבידן: פחות או יותר מהיום שאני יושבת, עזבה הרמתי, ומאז היה צריך להביא. זה לא משהו שהיום פתאום, אני חושבת שכמה זמן, למעלה משנה ו- היא עזבה.

צבי צימרמן: שנה וארבעה חודשים.

גאולה אבידן: יפה, יפה. אז אולי באמת, אם נתניהו לא ייבחר, אולי אפשר להציע לו את זה, הוא יהיה פנוי. את מי אתם מחפשים לתפקיד הזה?

זליג רבינוביץ: מי לא ייבחר?

גאולה אבידן: אני שואלת בצחוק, את מי אתם מחפשים? איזה? שנה וארבעה לא מוצאים? ייעוץ משפטי?

זליג רבינוביץ: מה את רוצה ממני, אני עכשיו רק הגעתי.

גאולה אבידן: זליג לא אתה. אבל אתם מוכרים אותנו פעם אחר פעם. היום, מחר. די.

היו"ר, אמיר גילת: גאולה, אני אתייחס לזה אחר כך בפורום יותר מצומצם.

גאולה אבידן: נו, באמת. לא זה, לא, אוקי, עזבו.

היו"ר, אמיר גילת: כן, תמשיך.

גאולה אבידן: לפחות אני ממש באמת מבקשת, זה משהו שהוא מכעיס - - -

היו"ר, אמיר גילת: תשמעי, אני לא רוצה עכשיו, גאולה, גאולה - - -

גאולה אבידן: לא, אבל לפחות אתם נותנים נימוקים?

היו"ר, אמיר גילת: גאולה אני אענה לך.

גאולה אבידן: אז אל תגידו יש נימוקים, נדבר.

היו"ר, אמיר גילת: גאולה, אני ברשותך יענה לך בפורום יותר מצומצם. אני לא רוצה להוציא את האנשים ולהכניס אותם, אז נדחה את התשובה לסוף.

גאולה אבידן: בסדר. אבל אתם מזלזלים באינטליגנציה מאד פשוטה של אנשים.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> גאולה, אני מבקש. תשמעי את המידע ואז תגיעי למסקנות.

<u>גאולה אבידן:</u> אורך רוח, אוקי.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> כן, בבקשה.

<u>יוני בן מנחם:</u> מה היה הנושא השני, כבר הספקתי לשכוח.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> בעלי התפקידים, היא רוצה שיהיה כתוב מי זה הגורם האחראי, למעט סמנכ"ל משאבי אנוש. יש עוד בעלי תפקידים אחרים שהיא הזכירה.

<u>גאולה אבידן:</u> כן.

<u>יוני בן מנחם:</u> אנחנו נאייש את השמות האלה בשמות של אנשים. מדובר בנוהל, וכשכותבים נוהל, תתקן אותי מרסיה אם אני טועה, כותבים בעלי תפקידים, נכון, בלי שמות?

<u>מרסיה צוגמן:</u> נכון.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> כן, אני גם זה צורם לי שיהיה שמות.

<u>יוני בן מנחם:</u> אז לכן אני לא בעד לשים שמות פרסונאליים.

<u>גאולה אבידן:</u> היום זה נוהל. מחר אלה יהיו אנשים.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> אבל את כותבת מנהל כוח אדם, את כותבת מנהל המדיה, את כותבת ראש המנהל.

<u>גאולה אבידן:</u> לא, לא כתוב כאן. סליחה, אם תפתח את התהליך, סליחה, כתוב המנהל. ה' הידיעה. אפילו לא כתוב, אתם חילקתם את זה, יש לכם מנהלים וסמנכ"לים, אני לא מכירה את כל תתי הפונקציות, אבל כתוב: המנהל יבצע שיחה. מי המנהל? המנהל ייקח ויאמר. מי?

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> כל מנהל יחידה. אבל בואי, תני למרסיה.

<u>מרסיה צוגמן:</u> אם תבדקי את המלל, בתמונות אי אפשר לכתוב את הכל. במלל יש.

<u>גאולה אבידן:</u> לא בתמונות, איפה במלל? הנה, למשל תפתחו בעמוד 23, נכון? תפקיד המנהל, בבקשה.

היו"ר, אמיר גילת: צריך נספח איוש. מרסיה, הנוהל שאותו צריך הוועד המנהל לאשר, זה לא הערכה. הערכה הרי היא לא נוהל .

מרסיה צוגמן: זה לא נוהל.

היו"ר, אמיר גילת: אז איפה הנוהל? מוכן נוהל?

מרסיה צוגמן: לא, זו ערכה שאנחנו צריכים להעביר אותה למנהלים.

היו"ר, אמיר גילת: אז איפה הנוהל? האם הוועד המנהל צריך גם לאשר נוהל פרישה ופיטורים?

מרסיה צוגמן: שיהיה על בסיס זה, אם יאשרו את זה.

היו"ר, אמיר גילת: אבל אין טיוטת נוהל. או שיש?

צבי צימרמן: נוהל פיטורים קיים, אין צורך באישור.

מרסיה צוגמן: לא, זה לפרישה, זה משהו מיוחד לפיטורים.

צבי צימרמן: בסדר, מאה אחוז, אבל הנוהל של הפיטורים קיים וזה עבר את האישור של הוועד המנהל מזמן.

מרסיה צוגמן: נכון.

היו"ר, אמיר גילת: אז אלף אני מבקש להביא לחברים פה. גאולה, מה שאנחנו עושים היום זה לבקשתך, את ביקשת שאנחנו נקיים דיון שאת תלמדי בו את הליכי הפרישה והפיטורין. זה מה שאנחנו עושים היום. ההערות שלך נכונות, אבל הן כרגע מוקדמות, כי קודם כל אנחנו מבקשים סקירה מההנהלה, על תהליכי הפרישה והפיטורים. בדיון הבא, אחרי שנפנים את הדברים, יוצג לנו נוהל פרישה ונוהל פיטורים, ואז נאשר אותו.

גאולה אבידן: כל מה שמרסיה אמרה, בקריאה, על אף שזה לא מנוקד, הצלחתי להבין. נכון? אז השאלות שלי אני חושבת שהן מעבר.

היו"ר, אמיר גילת: לא, בסדר. אני אומר עוד לא הבאנו נוהל לאישור בכלל.

גאולה אבידן: אוקי.

זליג רבינוביץ: אין בעיה, נוסיף נספח, נעשה עם שמות ואין שום בעיה. לפי עמודים.

היו"ר, אמיר גילת: אז רק אני מבקש לקבל את הנוהל פיטורים שאושר בזמנו, כדי שגם חברי הוועד המנהל הזה יכירו אותו ואת נוהל הפרישה. זה שני נוהלים שונים, נוהל פרישה ונוהל פיטורים. אז תעבירו לנו. בואו נראה, אולי יש לוועד המנהל מה להגיד.

יוני בן מנחם: בסדר, תעבירו את זה, נו.

היו"ר, אמיר גילת: אוקי, כן.

גאולה אבידן: מה ביקשת שיעבירו?

היו"ר, אמיר גילת: את נוהל הפרישה ואת נוהל הפיטורים.

גאולה אבידן: כתוב כאן, לא הבנתי.

היו"ר, אמיר גילת: זה לא נוהל, זה ערכה. זה דברי הסבר למנהל.

גאולה אבידן: אבל יש לך כאן, תפתח בעמוד 23.

צבי צימרמן: לא, אבל הוא מתכוון ש.. מושתתים על נוהל פיטורים שקיים ברשות, שהוא דומה למדינה.

היו"ר, אמיר גילת: המסמך שבפנינו זה ערכת הדרכה למנהל. זה לא מנוקד, אבל אני בכל זאת אראה לך. ניהול תהליכי פרישה ופיטורים.

גאולה אבידן: כן, נכון, אז אולי תפתח בעמוד 25 ותאמר לי האם זה הנוהל, מתוך קבוצת העובדים ש - - -

היו"ר, אמיר גילת: לא. אני כבר אומר לך לא.

גאולה אבידן: ... דרג את המפוטרים על פי השיקולים הבאים: א', ב', ג', ד', ה', ו', נכון?

היו"ר, אמיר גילת: אז מה השאלה? תראי, אני אלך אפילו עוד יותר אחורה. כשאנחנו חשבנו שהרפורמה הולכת לצאת לפועל לפני שנה וחצי, אמרו אוי ואבוי, מה נעשה, יש רפורמה אבל מנהלים.

גאולה אבידן: יפה.

היו"ר, אמיר גילת: כי כולם היו מנהלים בפועל, ואיך נעשה את הרפורמה כשאין מנהלים בפועל.

גאולה אבידן: ברור.

היו"ר, אמיר גילת: הדבר הכי טוב אולי שקרה כתוצאה מעיכוב הרפורמה, זה שבינתיים איישנו את רוב משרות הניהול ברשות השידור, ואנחנו יוצאים לרפורמה שכבר יש מנהלים. אז קודם כל זה צריך להיאמר. ודבר שני, המנהל לא מכיר את הרפורמה לפרטי פרטיו. רבים מהמנהלים הם חדשים, הם לא יודעים בכלל איך לפטר, מה לפטר. כדי להכשיר את המנהל ולתת לו כלים להתמודד עם המציאות הזאת של ניהול הרפורמה, לרבות סעיף הפיטורין אשר אנחנו עוסקים בו כרגע, חיבר מנהל כוח אדם, או מי? חיברה ההנהלה בסיוע חברת פילת דאז, צוות הרפורמה דאז, ערכה למנהל שבו היא מסבירה לו. הערכה הזאת מתבססת על נוהל פיטורין ועל נוהל - - -

מרסיה צוגמן: לא, הערכה הזאת אמורה להיות מאושרת ... וזה הנוהל.

היו"ר, אמיר גילת: לא, אני רוצה נוהל, אני לא רוצה לאשר חוברת. ואז הערכה הזאת בנויה על בסיס נוהל פיטורין ונוהל פרישה, שאותו אנחנו נאשר כשהוא יובא בפנינו.

גאולה אבידן: אוקי, ומה יכיל נוהל הפיטורין והפרישה שלא מופיע פה?

היו"ר, אמיר גילת: את זה תשאלי את מכיני הנוהל. צביקה, יש לך תשובה?

גאולה אבידן: אז אני רוצה על זה לומר וזה בדיוק מה שאני אומרת.

היו"ר, אמיר גילת: בבקשה. בשביל זה התכנסנו.

גאולה אבידן: נכון, אני אומרת שהדברים צריכים להיות יותר ספציפיים, ואנחנו לא מדברים על משהו ערטילאי, כי אתה עוד חודש, עוד חודשיים כבר נכנס לזה. אז אתה כבר אומר לא מבחינת הפונקציה שאני צריכה לאשר את

חיים או מוטי או נורית, אוקי? מבחינת זה שיש לכם כבר שמות, אני מניחה. אז זה צריך להיות באיזה שהוא אופן שגם אתה תדע, או אתם תדעו, או אנחנו. באיזה שהוא אופן מישהו יודע מי הן הפונקציות כשכתוב מנהל. זו נקודה אחת. נקודה שנייה, כשהם יביאו בפנינו את נוהל הפיטורין, אז מאד מאד חשוב לדעת מי ממלא. אנחנו הרי היינו, זה לא חדש, שכשישבנו פה לראיין כמה אנשים, ואנשים שעבדו ברשות השידור, כשלא היו יחסי אהבה בין פלוני לאלמוני, מה שהוא מילא, זה היה לגמרי שחור והגיע לפנינו בוועדות איתור כאלה או אחרות. עכשיו לטעמי, נוהל, משהו שהוא כל כך סובייקטיבי שממלא אותו אדם, כשהנושא על הפרק הוא פיטורין, וזו לא איזו העלאה במשכורת או קידום, זה לנושא פיטורין, הוא יכול להיות נגוע באיזה שהוא חוסר ניקיון כפיים, מכיוון ש-הלנו אתה או אם לצרינו. אם הוא ירצה אותו הוא ימלא אותו טוב, ואם הוא לא ירצה אותו, הוא לא ימלא אותו, אוקי?

<u>צבי צימרמן:</u> יש כבר נוהל קיים - - -

<u>גאולה אבידן:</u> רגע. אז זה מה שאני רוצה לדעת – מי הוועדה שיושבת? כי אם זה יתקבל, אז הוועדה שצריכה לשבת זו צריכה להיות ועדה נקייה. ועדה ללא משוא פנים ולא פלוני אלמוני שיאמר **YES MEA** לוועדה, לדברים שניתנו. אני רוצה לומר באופן בסיסי, אני רוצה ניקיון כפיים. אני רוצה שהמקום הזה, אני לפחות, בישיבה של מטה ובישיבה של מעלה, אני יוצאת מפה נקייה. זה בא עכשיו כשאני פה, אני רוצה להיות נקייה. ולכן אני רוצה לבדוק את כל האפשרויות שיכולות להיות בקן הצרעות הזה, ושיצטטו אותי, זה בסדר, כדי לא לפטר לא רק את מי שלא קרוב, אלא לפטר את מי שלא ראוי. ולכן, אנחנו צריכים לבדוק. אני חושבת שזה תפקידו של הוועד המנהל לבדוק, עד כמה שניתן לעשות את התהליך הזה אובייקטיבי ושקוף. ולכן, מבחינתי דבר כזה שממלאים אותו אד-הוק, זה בדיוק כמו רשומה רפואית, שממלאים אותה בזמן מקרה, או לצורך ועדת חקירה, בדיוק מבחינתי אותו דבר. ולכן אני מבקשת לבדוק, מעבר לכלים ולמחשבתו הסובייקטיבית של אותו מנהל, מה קורה כאן. זו נקודה אחת.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> כן, הזרוע הארוכה של המנכ"ל.

זליג רבינוביץ: חשוב לציין רק דבר אחד, שאין שום שינוי בנוהל של היום לבין הנוהל לפני שהיה המנכ"ל יוני.

גאולה אבידן: ברור, ברור. לגמרי.

זליג רבינוביץ: זאת אומרת אין פה איזה שינוי בין שני - - -

גאולה אבידן: לגמרי לא. לגמרי לא.

זליג רבינוביץ: אנחנו בסך הכל מיישמים את מה שעשו, אין פה תוספות.

גאולה אבידן: יפה מאד, ובגלל זה, בגלל שאני כל כך סומכת עליהם, אני אומרת - - -

זליג רבינוביץ: לא, גם אם היינו רוצים לעשות משהו אין לנו אפשרות. זה בדיוק מה שאני מנסה להסביר לך, שאם הייתי רוצה לבוא חשבון עם מישהו, אין לי אופציה כי המישהו כתב את הנוהל, לא אני.

גאולה אבידן: יפה, אז - - -

זליג רבינוביץ: אז קודם כל שזה יהיה על השולחן, זה חשוב. שלא ילאו אותך בשטויות.

גאולה אבידן: זליג, לא מלאים אותי בשום שטות, לגמרי לא. לגמרי לא, אני מצטערת. מה שאני אומרת שההליך אמור להיות אובייקטיבי ושקוף ולתת כלים - - -

היו"ר, אמיר גילת: מי יכול למסור פרטים על שקיפות ההליך. צביקה.

צבי צימרמן: נושא השקיפות זה דבר די כללי. מה שאני הבנתי מ - - -

היו"ר, אמיר גילת: אז תדבר פרטני.

צבי צימרמן: מה שהבנתי מגאולה, שיש פה סרגל. היא אומרת הסרגל הזה לא מספיק, אני צריכה עוד הרחבה מסוימת שמי שמחר יקרא אותו יאמר – הנה, נעשה פה הכל. ההגדרות ברורות, ההחלטות ברורות. הרי אנחנו יודעים ש-50% מהאנשים שאותם יפטרו, יאמרו אנחנו לא נמנים על ההנהלה כי המנכ"ל לא הכיר אותנו.

גאולה אבידן: זה ברור.

צבי צימרמן: אני מסכים איתך בדבר אחד, הסרגל הזה טעון שיפור. צריך יותר לפתוח אותו.

גאולה אבידן: לגמרי.

צבי צימרמן: יותר לנמק. הגדרה של זוללי זמן זה דבר מאד ערטילאי. צריך למצוא הגדרות, בזה אני מסכים איתך שאפשר לפרט אותו, שמחר, ועדת ביקורת שתקרא את הנוהל, תבין שהיה פה דיון רציני, יש הנמקות, מנכ"ל אישר את זה, מנהל מדיה אישר את זה, ואותו אדם שיגיד פיטרו אותי כי אני לא חבר של זה, יהיה לו קשה מאד להגיד את זה. אז אני מסכים איתך ש - - -

יוני בן מנחם: אבל העבודה הזאת נעשתה בלשכה המשפטית, לא, מרסיה?

צבי צימרמן: כן, אבל אפשר לשפר.

יוני בן מנחם: אולי בואו נשמע.

גאולה אבידן: כן, אבל הלשכה המשפטית זה לא תנ"ך.

יוני בן מנחם: לא, אבל בואו נשמע רגע.

היו"ר, אמיר גילת: לא כל החכמה בלשכה המשפטית. יש חכמה, אבל לא כל החוכמה.

מרסיה צוגמן: הסרגל לא. הסרגל אף פעם לא הובא לידיעתנו, אבל הערכה הזאת, כן נעשתה יחד איתנו. אף פעם לא הובא לדיון בצוות רפורמה. זה ערכה שנעשתה על ידי סמנכ"לית כוח אדם מול פילת, ו - - -

גאולה אבידן: שוב, יכול להיות שזה נכון למקומות אחרים. יכול להיות.

זליג רבינוביץ: אתם לא יכולים לעשות - - -

גאולה אבידן: למה אתה לא יכול?

צבי צימרמן: מה, את הסרגל אתה יכול - - -

היו"ר, אמיר גילת: טוב, רגע, רגע. אחד, יש דברים שהם גם מתמטיים. למשל, אגודת העיתונאים קבעה שמי שמפוטר מרשימת העיתונאים המפוטרים, זה

הוחלט בנוסחה מתמטית, לפי גובה הגמלה. אז בזה בכלל אין מגע יד אדם, זה המחשב.

גאולה אבידן: לגמרי.

היו"ר, אמיר גילת: אז מה שאני מבקש, ואין בפני כל חברי הוועדה - - - ה-180. ברור, ברור. לצערנו אחת מקבוצות העיתונאים, החישוב הוא מתמטי.

צבי צימרמן: זה 180 איש מתוך 310, שלגביהם אין מחלוקת, ההנהלה צריכה - - -

היו"ר, אמיר גילת: וגם שם יש חריג שההנהלה יכולה לשלוף 10. זאת אומרת לא ניכנס פה לכל הפרטים, אבל אני אומר בגדול יש קבוצות שהנוסחה שם היא מתמטית. מה שאני כן מבקש, שיהיה בפני חברי הוועד המנהל, צביקה תעביר לנו, זה את מספר המפוטרים או מספר הפורשים מקרב כל קבוצה ומקרב כל סקטור, ומה המנגנון.

גאולה אבידן: כתוב פה.

היו"ר, אמיר גילת: אני יודע, אני רוצה מעודכן.

צבי צימרמן: כן, אני אעדכן לכם אותו.

היו"ר, אמיר גילת: ותהליך מסודר, גם את תהליך הפרישה של אותה קבוצה.

צבי צימרמן: בהחלט.

היו"ר, אמיר גילת: אז זה אחד.

צבי צימרמן: כאילו מה המצב להיום.

זליג רבינוביץ: פרישה מרצון?

היו"ר, אמיר גילת: לא, בכלל פרישה.

זליג רבינוביץ: הוא לא יכול לדעת עדיין.

היו"ר, אמיר גילת: לא, לא, פרישה בכלל. כמה כל סקטור צריך להפריש ומה המנגנון שלו, מה מנגנון ההפרשה.

גאולה אבידן: עוד נקודה נוספת ולא אחרונה, ואחר כך תתייחסו באופן כללי.

היו"ר, אמיר גילת: טוב, בואו נתייחס רק למה שאמרת לגבי הסרגל.

גאולה אבידן: אני רוצה עוד לומר משהו ואז תתייחסו. נקודה אחרונה שלא ראיתי זה התייחסות לנושא נשים. מכיוון שבהליך - - -

יוני בן מנחם: מה יש לך נגד נשים?

גאולה אבידן: אין לי כלום.

יוני בן מנחם: אני צוחק.

גאולה אבידן: רק אני רוצה קודם כל שבוועדות למיניהן תהיה אישה, ובנוסף לזה שאחוז הנשים המפוטרות לא יהיה גבוה מהאחוז שלהן באותה מסגרת. הרי אתם לא מקום עבודה אחד, אתם 14. קטנותי מלדעת את כל האיגודים והתתים. אז לא להסתכל על זה כמקשה אחת.

היו"ר, אמיר גילת: זה לא אתם, זה אנחנו.

גאולה אבידן: לא אתם, אנחנו. רגע, רגע, אז אני אומרת שהוועד המנהל צריך לבדוק את הנושא הזה של קודם כל בוועדות, שיהיה ייצוג לנשים, בוועדות למיניהן שאתם עושים, משמעת וכו'.

יוני בן מנחם: כן, מרסיה.

גאולה אבידן: כשנחליט שזה, כן. ודבר נוסף, גם במפוטרים - - -

היו"ר, אמיר גילת: פשוט לא לשבץ את תומר מטעם הלשכה המשפטית.

גאולה אבידן: לא, במפוטרים לבדוק שלא מדובר באחוז מפוטרות שהוא גבוה ביחס לעבודה שלהן בשוק.

צבי צימרמן: סליחה רגע, לגבי הפרישה מרצון, מניסיוני בפרישות קודמות - - -

גאולה אבידן: אני לא מדבר על פרישה מרצון.

צבי צימרמן: כי מרצון תמיד אחוז הנשים גבוה יותר, כי יש להן את השיקול שלהן.

גאולה אבידן: אני לא מדברת על פרישה מרצון.

צבי צימרמן: ברור.

גאולה אבידן: אני לא מדברת על פרישה מרצון, אני מדברת על הרשימות.

מרסיה צוגמן: אני צריכה לבדוק אם יש פריטים .... דה פקטו של נשים. יש כבר פה מיליון מגבלות בנושאים האלה. כמובן שאם זה אם חד הורית עם בעיות אישיות, אז באופן אישי אנחנו נשקול את זה בשימוע. אבל מראש, לתת העדפה כזאת, אני - - -

גאולה אבידן: אני לא אמרתי העדפה. אני אמרתי שתשימו לב שהרשימות של הגברים לא מראש מתארגנת באופן כזה.

היו"ר, אמיר גילת: טוב, אוקי.

אסתי אפלבאום: גאולה, אם הזכרת את זה, אז רק שתדעי שאין עדיין ממונה על מעמד האישה, כבר יותר מחצי שנה ברשות השידור, למרות שזה היה צריך להיות מזמן, ולמרות שהממונה כבר מזמן סיימה את תפקידה, וזה באמצע הליך מכרזי, וזה עדיין לא קרה.

היו"ר, אמיר גילת: לגבי הסרגל, אתם רוצים להתייחס לנושא הסרגל?

יוני בן מנחם: אני מקבל את מה שאמר צביקה.

היו"ר, אמיר גילת: אוקי, הסרגל יורחב ויובא לעיון הוועד המנהל.

גאולה אבידן: אני אומרת שהוא גם צריך להיות מורחב באופן שיהיו דברים שהם לא סובייקטיביים במאה אחוז. שיהיה איזה שהוא כלי אובייקטיבי.

יוני בן מנחם: עד כמה שניתן, כי לפעמים זה קשה מאד להיות-. מישהו הרי צריך לתת, זה בן אדם שנותן את ההערכה.

גאולה אבידן: אבל את ראית, אתה לא היית בוועדות איתור במקום הזה, הגיע לא אחד ולא שניים שהם מעובדי המקום, שהערכת מנהל שלהם, מרוב שהיא הייתה שחורה, אמרתי שזה לא הגיוני, כי הכל היה-, לא היה לו שום כישור. הוא מנהל בלי שום כישורים. אבל אתה ראית את זה, שזה נעשה לצורך מסוים.

יוני בן מנחם: את צודקת.

צבי צימרמן: אנחנו נכניס שם באופן בולט את ההערות. המנכ״ל מחמיר, לא מחמיר - - -

יוני בן מנחם: צריך להרחיב, אני מקבל את מה שאת אומרת.

צבי צימרמן: נרחיב את זה.

מרסיה צוגמן: אבל אולי גם, ... מנהל ישיר יחד עם מנהל המדיה מעביר למטה את המועמדים שלהם. אחר כך זה בא לוועדת פיטורים, שהיא ועדה שאני לא יודעת מי מרכיב אותה, כשהוועדה בודקת את כל הרשימה של מנהלי המדיה. אז אולי אתם רוצים שבתוך הוועדה הזאת יהיה מישהו מחברי המוסדות?

גאולה אבידן: אני לא יודעת, תבדקו אתם מה.

היו״ר, אמיר גילת: אני לא חושב.

יואב הורוביץ: מרסיה, אני מודה לך על השאלה הזאת, כי ברשותך, זה מביא אותי למה שאני רציתי לומר. קודם כל אני מצטרף לחששות שלך, גאולה, ואני מצטרף לדאגה, שאנחנו אף אחד מאיתנו לא רוצה לגרום איזו שהיא עוולה.

גאולה אבידן: אני יודעת שתמיד מצטרפים לדעה של מישהו, בסוף - - -

היו״ר, אמיר גילת: תיכף יגיע ה-אבל.

יואב הורוביץ: אבל אם להיות הגון וישר ואמיתי, אז אני רוצה להגיד, אני באמת רוצה להגיד משהו.

גאולה אבידן: כדאי שתחליף עם אסתי כיסא, כדי שהאג׳נדה הגברית, ככה אתה יודעת.

יואב הורוביץ: חס וחלילה, חס וחלילה, לא. אל תייחסי לי בטח לא שוביניזם ולא זה. אבל תראו, אנחנו נמצאים, אנחנו ככה בוגרים, השנה הזאת למדתי הרבה דברים. שכמו תמיד חשבתי שאני יודע ולמדתי הרבה דברים. מותר לצטט אותך?

גאולה אבידן: בטח.

<u>יואב הורוביץ:</u> "בקן הצרעות הזה", אני מצטט אותך, אני לא אומר את זה, אני מצטט אותך. בקן הצרעות הזה, בהליך העצים הזה, עם העצימות הגבוהה הזאת שאנחנו מעבירים, גם אם יישבו שני נציגים של המוסדות בזה, אז יגידו שנציגי המוסדות הם שליחים של זה וזה לא בסדר וצריך להביא מישהו משוודיה. אבל ההוא משוודיה הוא גם כן קשור ומחובר וזה. זאת אומרת אני אומר לך שמהניסיון שלי, ואני בהליכים שנתקלתי בהם פה, ובאמת כאחד ששומע אנשים, הגיעו אלי אנשים ושמעתי על מקרים והבנתי, אנשים שהיו פה נניח ולא עובדים כאן, שאתה, אם אתה לא רוצה ללכלך את הידיים וזה, פשוט מישהו צריך ללכת מפה. התהליך הזה יהיה תהליך כואב, הוא תהליך בעייתי, ואם את שואלת אותי מה צריך לעשות, צריך לשנות את הסרגל וזה, אבל צריך לתת להנהלה לעבוד ולפקח עליה. כי אף אחד מאיתנו, אם אנחנו היינו יושבים במקום ההנהלה, ואגב לא זה, זה יכול להיות יוני ובעוד זמן מה זה יכול להיות מישהו אחר, ולא משנה מי זה, יצטרכו לעשות פה דברים כואבים ומהירים, כי אחרת זה לא יצליח.

<u>גאולה אבידן:</u> לגמרי.

<u>יואב הורוביץ:</u> ומכיוון שאנחנו מדברים פה באנשי תקשורת ובעיתונאים, בכל רגע נתון יש ספינים וספינים על ספינים, ולמה פיטרו אותי? פיטרו אותי כי ההוא ככה וזה. לפעמים דברים הזויים לחלוטין ולא שייכים ולא נכונים ואתה בכלל לא יודע עם מי אתה יכול להתגונן. אם אנחנו נמצא את עצמנו פה כל פעם בהליך הזה מנסים לברר, אנחנו לא נצא מזה. אנחנו לא נצא מזה. ולכן אני אומר, חברה, חשוב שנדע, חשוב שנדע. אני נתקלתי פה במקרים שהם מקרים באמת שהדעת לא סובלת, של אנשים שבדין אמרו להם ללכת הביתה, אנשים, כשעשו פה ספינולוגיה דרך התקשורת, הרוויחו פה עשרות אלפי שקלים, באיזה רבע משרה, וכששלחו אותם הביתה, אז אמרו להם, ואני נתקלתי באופן אישי כי הוא בא אלי, ואני לא טיפלתי בזה, רק שמעתי אותו. אז הוא בא ואומר תשמע, אני כל החיים שלי עבדתי פה, הרווחתי, אני לא רוצה לציין את הסכום, כי ישר ידעו מי זה, והרוויח סכום עתק אבל עבד רבע משרה. וכשבאו ואמרו לו – תלך הביתה, אז הוא בא ואמר – "חזירים, אתם על רקע פוליטי פגעתם בי". ואי אפשר לצאת מזה ראש, ואי אפשר

לגמור עם זה, ואז היינו-, ואין סרגל בעולם שמכיל את הסרגל שצריך כדי להתמודד למשל עם מקרה כזה. אלא מה כן? מכיוון שאף אחד, אדם קרוב אצל עצמו קודם כל. אני אומר קודם כל צריכים להיות הגונים וישרים. ודבר שני, אם אנחנו על כל צעד ושעל וכל מקרה אנחנו נבוא - ואנחנו נעלה את המנכ"ל ואת כל מי שמתעסק בזה ואת כל האנשים האלה שהם שלוחים שלנו – על המוקד, ואני לא אומר את זה כי זה מה שאת אומרת, אבל זה מה שיכול לקרות, אנחנו לא נצליח לזוז מטר קדימה. צריך לתת להם לעבוד, צריך לקבוע את הכללים, צריך לפקח, אבל צריך לתת להם לעבוד ולתת להם את כל הגיבוי. אני אומר את זה מהיום הראשון שאני פה, אחרת אין עסק שיודע לעבוד ככה.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> טוב.

<u>יואב הורוביץ:</u> ואני רוצה שפשוט נהיה ערים לנקודה הזאת, ואני מסיים בזה שאני מצטרף לכל מה שאת אומרת.

<u>גאולה אבידן:</u> יפה. ועוד דבר - - -

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> רגע, שנייה, יואב אני בדיוק נתתי לך את רשות הדיבור כשאני התכוונתי להגיד את אותם דברים. אני חושב שאנחנו לא צריכים להיות חלק מהוועדות האלה, אנחנו צריכים לפקח עליהן ולא יכולים להיות חברים בהן. זה מהבחינה הפרוצדוראלית. אנחנו צריכים להשקיף עליהם והמצד ולא להיות חלק מהתהליך. וברמה העקרונית, אני מסכים עם כל מילה שאמרת. אנחנו צריכים לקבוע את המדיניות ולתת להנהלה לעבוד. וכמו שאמרתי לא פעם ולא פעמיים, גם לתת להנהלה לטעות. מותר גם לטעות.

<u>יואב הורוביץ:</u> או לא לטעות.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> או לא, ברור. לכן זה צריך להיות התהליך, אבל אנחנו כן נקבל את הנתונים עכשיו קודם כל לגבי המספרים ואופי הפרישה; שתיים לגבי סרגל הכלים, ושלוש לגבי אישור נוהל הפרישה ונוהל הפיטורין. זה התפקיד שלנו.

<u>גאולה אבידן:</u> רגע, שוב אני אומרת, אני לא רוצה לפספס את זה. כתוב לכם ברשימת זרימה - - -

היו"ר, אמיר גילת: לנו, לנו. אנחנו באותה סירה.

גאולה אבידן: העובד יקבל, נגיד תקבע ועדת פיטורין. אחר כך יש ועדה אחרת של ועדת שימוע. ואחר כך כתוב בחתימת סמנכ"ל משאבי אנוש. סמנכ"ל משאבי אנוש אמור לחתום, נגיד. אז יש סמנכ"ל משאבי אנוש או שאתה - - -

צבי צימרמן: אני מוסמך על ידי הוועד המנהל לחתום, אם הם לא ימצאו - - -

גאולה אבידן: אוקי, כי בסופו של דבר זה לא מה שיפיל.

היו"ר, אמיר גילת: עוד פעם גאולה, ההערות שלך הן נכונות, אבל הן מתייחסות לנוהל. עוד פעם, את ביקשת לקיים דיון כדי שיהיה דיון ראוי - - -

גאולה אבידן: אוקי, אז אני אומרת משהו, בדיון הבא - - -

היו"ר, אמיר גילת: רגע, רגע, רק אני מסביר.

גאולה אבידן: כשנגיע - - -

היו"ר, אמיר גילת: יפה, זה בסדר, זה בסדר.

גאולה אבידן: אני לא באה, אני רק מבהירה - - -

היו"ר, אמיר גילת: אני רק מסביר שזה חומר רקע לישיבה, שממנה נגזר גם הנוהל פיטורין ופרישה. ההנהלה תסמן לעצמה את ההערות שאמורות לבוא לידי ביטוי בנוהל, לא בחוברת.

גאולה אבידן: אוקי, ברור. עכשיו, בעמוד 24 הנושא של הפיטורין בהסתדרות. אני לא כל כך מבינה בזה, אבל זה לא משהו תמוה שאני אמורה להגיש רשימה, ואחר כך הם יתווכחו איתי? למה שהם לא יישבו איתי?

צבי צימרמן: זה הנוהל גם במדינה.

גאולה אבידן: לא אני אומרת מראש. אני לא מבינה. למה מראש שמישהו מהם לא יהיה שותף לבחירה של השם הזה והביזיון הזה - - -

צבי צימרמן: כי אף אחד לא רוצה להיות הרע פה.

מרסיה צוגמן: כי את המעביד, את רוצה ..... זה צריך להיות ... שלנו במעביד להתחיל עם ההליך הזה. אנחנו כמעבידים צריכים להחליט מי אנחנו רוצים - - -

גאולה אבידן: אוקי. עכשיו שאלה נוספת. כשכתוב שהם יכולים להסיג על שמות, המפוטרים, תוך X ימים וכו', יש מגבלה על מספר האנשים שהם יכולים להסיג? כי אחרת הם יכולים לתקוע- נגיד שום דבר מהרשימה לא נראה להם.

אסתי אפלבאום: יש, יש, אני ראיתי את זה בהסכמים.

צבי צימרמן: אז הם צריכים רשימה נגדית.

מרסיה צוגמן: יש. אני לא זוכרת כמה, אבל יש.

ערן הורן: אני גם זוכר שיש מגבלה אחוזית.

אסתי אפלבאום: יש, אני זוכרת את זה מההסכמים.

היו"ר, אמיר גילת: אוקי.

גאולה אבידן: אמרנו, זהות הבורר כבר ידועה?

אסתי אפלבאום: כן, הם אמרו, מרים רובינשטיין.

גאולה אבידן: טוב, בסעיף 25 כתבתי את הנושא הזה. בעמוד 25, 2, בגיבוש רשימת מפוטרים מומלצת, יתנו משהו שהוא יותר, אוקי, משהו שהוא יותר עם בשר. בעמוד 27, אתם כתבתם החלטה סופית תינתן על ידי בעל הסמכות, לאחר ששקל את כל הטענות. אז תגידו מי - - -

זליג רבינוביץ: תמשיכי לקרוא.

גאולה אבידן: תשובה בפניו על ידי, לא, זה הממונה. 'המנהל הביא לבעל הסמכות'. מי הוא בעל הסמכות?

זליג רבינוביץ: נכון, המנהל מעליו.

גאולה אבידן: לא ראיתי שזה כתוב פה. אני אומרת, לדעתי גם הנושא של ההליך, תבדקו אותו אחד לאחד.

אסתי אפלבאום: תקשיבי גאולה, זה נוהל שפילת לקחו ושכפלו אותו - - -

גאולה אבידן: לא.

אסתי אפלבאום: חכי, אני איתך, אני איתך. אני גם לא אגיד לך חבל, בסדר?

גאולה אבידן: אוקי.

אסתי אפלבאום: זה נוהל שחברת פילת לקחה אותו ממקום אחר. זה טקסט שאני מכירה מכמה מקומות שראיתי.

גאולה אבידן: ברור.

אסתי אפלבאום: אין טעם, חבל על העבודה הקשה שלך עכשיו. יבוא סמנכ"ל משאבי אנוש, תיבחר חברת ייעוץ - - -

גאולה אבידן: אבל אין סמנכ"ל.

אסתי אפלבאום: תקשיבי רגע - - -

יואב הורוביץ: בשביל הכסף שפילת קיבלה, זה הרבה.

אסתי אפלבאום: תקשיבו רגע, גאולה. יבוא סמנכ"ל משאבי אנוש, תיבחר חברת ייעוץ ארגוני - - -

גאולה אבידן: לא יהיה הרי סמנכ"ל משאבי אנוש, עד שתצאו לתהליך, נכון?

אסתי אפלבאום: תקשיבי רגע, קודם כל אולי תופתעי, אלף. ב', תבוא חברת ייעוץ ארגוני חדשה, תעשה רביזיה על הכל, תעדכן פה את התאריכים. כל העמודים הראשונים פה של המבוא ומטרות הרפורמה והכל, הכל צריך לכתוב אחרת, משום שזה הכל יודלף החוצה וייצא, ויש פה, אפילו במילים, בשימוש במילים ובאיזה מילים משתמשים, גם בשפה הרשמית, גם צריך להקצות בזה קצת מחשבה.

צבי צימרמן: סיכמנו, הערכה תיהפך לנוהל, זה בסדר.

היו"ר, אמיר גילת: לא, לא, לא. ערכה זה ערכה, נוהל זה נוהל.

אסתי אפלבאום: נוהל ניהול תהליכי פרישה ופיטורים, אני הייתי קוראת לזה מעבר התאמת המבנה הארגוני של הרשות, ליעדי 2013 עד 2020. שם אחר, סתם לדוגמא, שאומר בדיוק את אותו דבר, שאנחנו צריכים להתארגן בהתאם

לתקציב שלנו, בהתאם לשינוי במדיה, בהתאם לשינוי במגמות. אבל נראה קצת אחרת. אני לא עכשיו מתחילה לכתוב את זה. וגם, כל העמוד הראשון והשני, כי הרי הכל ייצא החוצה פה, והכל יודלף. בקיצור, צריך לעבור רביזיה מלמעלה עד למטה, להסתכל. הרוב טוב פה, זה צריך גם להיות. אבל לעשות התאמות, וחבל עכשיו - - -

גאולה אבידן: נכון. כן, תשימו לב שמוטי שקלאר לא ישלח את המכרז - - -

אסתי אפלבאום: חברת ייעוץ ארגוני צריכה להיבחר - - - אני אומרת, זה לקוח ממקום, אני רואה את השפה. זה הכל.

גאולה אבידן: מה שאני אומרת באופן כללי, התהליך הזה, עד שניפגש פעם נוספת, תבואו יותר מוכנים, עם דברים יותר ספציפיים, יותר מהותיים. את הנושא הזה של נשים, הייתי רוצה שמרסיה תבדוק. ונושא נוסף שאתם גם צריכים לבדוק לפעם הבאה, היכן שכתוב שבישיבה צריך להיות ליווי משפטי, אז אני רוצה לבדוק אם זה חייב להיות הליווי המשפטי של - - -

היו"ר, אמיר גילת: רגע, אני מגיע לזה, רגע. אני צריך פשוט להקריא החלטות לפרוטוקול, כי אחרת יש בלבול ולא יודעים מה הוחלט.

1. ההחלטה, כבר אמרנו, ההנהלה תעביר את רשימת הפורשים בכל סקטור, כולל מנגנון הפרישה של כל אחד מהפורשים.

זליג רבינוביץ: לא שמית, אלא מספרים.

היו"ר, אמיר גילת: מספרים, ברור, ברור, ברור, בכל אחת מהקבוצות האלה.

2. ההנהלה תגיש לאישור הוועד המנהל נוהל פיטורים ונוהל פרישה.

3. ההנהלה תתקן את ערכת המנהל, בהתאם להערות שהושמעו, בהתאם לנוהל.

יוני בן מנחם: רק אחרי שתהיה חברת ייעוץ ארגוני חדשה.

היו"ר, אמיר גילת: בסדר, בהתאם לנוהל.

4. הלשכה המשפטית תגבש חוות דעת לגבי אחוז הנשים הפורשות, והאם יכול - - -

יוני בן מנחם: לא, זה על פיטורים דיברת.

אסתי אפלבאום: למה זה קשור ללשכה המשפטית, אחוז הנשים הפורשות?

היו"ר, אמיר גילת: לא, צריך לראות אם זה לא בניגוד להסכם.

גאולה אבידן: לא, למה?

היו"ר, אמיר גילת: היא אמרה שזה בניגוד להסכם.

אסתי אפלבאום: למה, מה זה קשור?

היו"ר, אמיר גילת: היועצת המשפטית אמרה שזה בניגוד להסכם.

גאולה אבידן: איזה ניגוד?

היו"ר, אמיר גילת: שהיא צריכה לגלות שזה לא בניגוד.

מרסיה צוגמן: זו תהיה תוספת - - -

אסתי אפלבאום: איזה ניגוד? זה מדיניות, זה לא קשור ללשכה המשפטית.

גאולה אבידן: זו החלטה של מדיניות, סליחה.

היו"ר, אמיר גילת: אוקי. אז אני נתפס להערה של הלשכה המשפטית, שהיא אמרה שהיא רוצה לבדוק שזה לא בניגוד להסכם. שזה ניתן לבצע.

גאולה אבידן: אתה יכול לומר שהמדיניות של הוועד המנהל היא לבחון שלא יהיה מצב שנשים תופלנה לרעה, ולכן באחוזים שלהן לא מכלל המפוטרים, כי יש מקומות שבכלל אין נשים, אוקי? יש איגודים שאין נשים. לבדוק שאחוז הנשים לא יהיה גבוה.

היו"ר, אמיר גילת: אז גם זה אנחנו מקבלים כהחלטה.

צבי צימרמן: במסגרת הפיטורים, לא אחוזי פרישה.

היו"ר, אמיר גילת: ברור, ברור.

גאולה אבידן: במסגרת הפיטורים.

היו"ר, אמיר גילת: אתה הרי לא יכול לשלוט על הפרישה.

זליג רבינוביץ: אני אפטר אישה בגלל שהיא אישה, דווקא? בדיוק הפוך.

היו"ר, אמיר גילת: בסדר, עזוב, זה חשוב, זליג. אמירה חשובה.

גאולה אבידן: ובנוסף אמרנו שבוועדות ישתדלו עד כמה שניתן שיהיו נשים, בוועדות למיניהן. שילוב נשים בוועדות המיועדות לפיטורים.

היו"ר, אמיר גילת: טוב. תודה גאולה, על העבודה היסודית ואנחנו נמשיך בהמשך. עכשיו לגבי הסיוע המשפטי. מרסיה, בפורומים קודמים ובישיבות קודמות הועלתה דאגה בקרב חברי המוסדות, מהליווי המשפטי שאנחנו מקבלים לתהליך הרפורמה. גם שלחתי על זה מכתב ליועצת המשפטית, קיבלתי תשובה.

גאולה אבידן: שנייה, אני צריכה הפסקה.

היו"ר, אמיר גילת: אז נעשה הפסקה חמש דקות.

הפסקה

היו"ר, אמיר גילת: הנושא של הליווי המשפטי. הועלתה כמו שאמרתי גם בעבר, וגם שלחתי על זה מכתב ליועצת המשפטית, איזה שהוא חשש מעורכי הדין, אני לא אגיד על הרמה, אבל מעורכי הדין שמלווים את רשות השידור בתהליך של הרפורמה. החשש הוא מובן, זאת אומרת אנחנו יכולים פה את כל התהליך הזה לתקוע, בגלל תביעה או שתיים שיוגשו לבית הדין לעבודה, ואופס, הרפורמה נתקעת בבתי הדין. ולכן אני מצטט פה דברים שאמרו חברים שונים בפורומים שונים וגם בוועד המנהל, לגבי האיכות של המשרדים שמלווים אותנו בעניין הזה. ידוע שיש משרדי עורכי דין מובילים במדינת ישראל בתחום דיני עבודה, זה נוסח המכתב ששלחתי בזמנו ליועצת המשפטית. קיבלתי תשובה שעורכי הדין שמלווים אותנו הם פסי ויאיר דוד. זה לא תשובה לשאלה האם הם נמצאים במדרג העליון של עורכי הדין בישראל. אז פשוט חלק מהנוכחים, כל אחד בנפרד וכולם ביחד, בפורומים שונים הביעו דאגה. אז אני מבקש את התייחסות הלשכה המשפטית, כי באמת יש פה חשיבות עליונה לליווי צמוד של אנשים שבקיאים מאד מאד מאד בתחום הזה.

מרסיה צוגמן: טוב, אז נתחיל מזה שאם זה מהרשימה של עורכי הדין המוערכים מאד בדיני עבודה, יונתן פסי ברשימה הזאת.

יוני בן מנחם: יש רשימה כזאת?

מרסיה צוגמן: יש רשימה כזאת.

יוני בן מנחם: אפשר לקבל אותה?

מרסיה צוגמן: כן.

היו"ר, אמיר גילת: של מי?

יוני בן מנחם: מי עשה את זה? מי קובע שהם הכי מוערכים?

גאולה אבידן: רגע, נשמע מה היא אומרת ואחר כך נגיב.

מרסיה צוגמן: אני לא יודעת את החברה, אני לא זוכרת את השם. לא ידעתי שזה יעלה היום, זה לא על סדר היום. אם היה – הייתי מביאה לכם את זה.

היו"ר, אמיר גילת: אוקי, אז אנא להעביר לנו בבקשה.

מרסיה צוגמן: עכשיו, לגבי התביעות המשפטיות, אנחנו עברנו עם יונתן פסי ויאיר דוד תקופות הרבה יותר קשות ממה שמחכה לנו בהמשך. התקופה של המשא ומתן - - -

היו"ר, אמיר גילת: היו תקופות יותר קשות?

מרסיה צוגמן: של שביתות, של התקנת שעון נוכחות בלי הסכם חתום, של אי תשלום שכר כי לא היה תקציב לרשות השידור, והצלחנו בבית הדין והגענו לאן שהגענו. לכן אנחנו כלשכה משפטית חושבים שיש לנו עורכי דין טובים, שיכולים להחזיק אותנו. אם צריך עוד משרד שיהיה מבול של תביעות, או משהו דומה כזה - - -

היו"ר, אמיר גילת: לא, אנחנו לא רוצים להגיע לתביעות.

מרסיה צוגמן: אז אנחנו נודיע, אבל אנחנו בטוחים שגם יונתן פסי, שהיה מי שניסח את ההסכם עם ההסתדרות והיה מעורב בזה באופן מלא, וגם עיתונאים קצת, והוא טיפל בזה. הוא בקיא בהסכמים וזה עוד סיבה שאנחנו חושבים שאנחנו מסודרים איתם.

יואב הורוביץ: טוב, בנקודה הזאת, כחבר ועד מנהל, אני מבקש שאנחנו נקבל עזרה חיצונית מהמאגר שקיים. אני מדבר כרגע כוועד מנהל, כחבר - - -

גאולה אבידן: לא מהמאגר.

יואב הורוביץ: לא, לא מהמאגר. אלא אנחנו, אני רוצה שהוועד המנהל יוכל לבחור לעצמו בתהליך הזה, שהוא תהליך חריג, יוצא דופן, כמו שפה השתמשו במינוח, במשמרת שלנו עוברת רפורמה ואני לא רוצה להיכנס לציונים ולהערכות. אני מדבר כרגע, אני חושב שנכון יהיה להביא מישהו חיצוני, שהוועד המנהל, בעזרת האמצעים הראויים ייבחר, ונביא מישהו שאנחנו חושבים שהוא הטוב ביותר, שילווה אותנו בעניין הזה. אני אומר עוד פעם, ואני אומר את זה לכל הלשכה המשפטית. אני לא רוצה להיות כרגע במצב, אף אחד לא שם אותי לא לתת ציונים - - -

גאולה אבידן: לא, גם ככה תהיה להם המון עבודה.

יואב הורוביץ: זה לא בעניין של מה כן טוב או לא טוב. לי כוועד מנהל זו זכותי, מוטלת עלי אחריות כבדה, ואני רוצה להיות משוכנע שבתהליך הזה, שכולל דיני נפשות של אנשים, אני רוצה שיהיה פה גורם חיצוני, שאני וחבריי נוכל לסמוך עליו, ואני חושב שזה המעט שיכולים לסייע לנו, על מנת שנמלא את האחריות הכבדה הזאת, בנקודה הזאת. כי ללכת, לצאת למערכה הזאת - - -

אסתי אפלבאום: אי אפשר לתת עלינו אחריות, בלי לתת לנו כלים. נקודה, זהו. אני מבקשת להוסיף לנושא הזה גם את התובענות הייצוגיות. אני רוצה ייעוץ משפטי STATE OF THE ART, לעניין התובענות הייצוגיות. שהלשכה המשפטית תבחר את מי שהיא רוצה, רק שתביא את ה-STAT OF THE ART.

מרסיה צוגמן: התביעות הייצוגיות השניות שייסגרו הם בידיים של רון גזית. אני צריכה לתת דו"ח בזה, על התובענות הייצוגיות.

אסתי אפלבאום: אצל רון גזית? את לא אמרת רון גזית.

היו"ר, אמיר גילת: לא, בראשון, בקיבוצים.

מרסיה צוגמן: זה התחיל כבר לפני הרבה שנים. השתיים החדשות אצל רון גזית. הנושא הזה של יועץ משפטי נפרד למוסדות כבר עלה כמה פעמים. אני לא בקיאה בנושא הזה. חנה הייתה מולכם בנושא הזה. אם אני לא טועה גם אבי ליכט נכנס לנושא הזה. אני מבקשת שהדיון הזה ייעשה כשחנה תהיה פה.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> לא, לא, אני - - -

<u>מרסיה צוגמן:</u> ההצעה שאתם מציעים ליועץ משפטי, אני בכלל לא מבינה למה. כי אם אתם רק צריכים לפקח, אתם לא בוועדה שמפטרת, אתם לא מחליטים מי מפוטר, אף תביעה לא תהיה נגדכם, אז למה הצורך בייעוץ?

<u>אסתי אפלבאום:</u> אחר כך יהיה כתוב בעיתון, מה יהיה כתוב?

<u>מרסיה צוגמן:</u> אז תסבירו את זה יותר כשהיועצת המשפטית תהיה פה. אין לי סמכות לטפל בזה.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> בסדר. אני מבקש כרגע, אני מסכים איתך שהנושא לא היה על סדר היום, אנחנו לא רוצים להתקיל אותך, אבל יש פה פשוט בקשה של חברי הוועד המנהל, שמעת את כולם. מה שאני מבקש שקודם כל תתייחסו לזה. שמעתם את הבקשה - - -

<u>מרסיה צוגמן:</u> מה הקשר של ליכט?

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> אנחנו לא מדברים על ייעוץ נפרד - - -

<u>מרסיה צוגמן:</u> זה מה שדיברתם.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> לא, שנייה, רגע, לא, לא, לא. את מדברת אז אנחנו ניקח X ונמנה אותו כיועץ משפטי של המוסדות.

<u>מרסיה צוגמן:</u> זה מה שיואב אמר.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> לא, לא.

<u>יואב הורוביץ:</u> לא נכון.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> יש קצת פרנויה, אנחנו לא מדברים על זה. אנחנו לא מדברים על זה.

<u>מרסיה צוגמן:</u> זה מה שהבנתי. אז תסביר.

<u>יואב הורוביץ:</u> את רואה? על ההבנה הזאת אני מדבר. אני לא אמרתי את זה, אפילו לא היה ברור מה זה.

<u>מרסיה צוגמן:</u> אז תסביר.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> אז אני אומר מה לא. מה לא? זה לא יועץ - - -

מרסיה צוגמן: אתם דיברתם בחוץ. אני נשאלת עכשיו, שמעתי - - -

היו"ר, אמיר גילת: מי דיבר בחוץ?

יואב הורוביץ: מי דיבר? עם מי אני דיברתי בחוץ?

מרסיה צוגמן: לא יודעת. לא, אתה אמרת שאתה שמעת מכמה אנשים וזה - - -

היו"ר, אמיר גילת: היו אנשים שלפני הישיבה ביקשו, אבל לא רק היום. מדברים על זה כבר כל אחד בתורו.

יואב הורוביץ: אני לא דיברתי עם איש לפני הישיבה על העניין הזה, וכשזה עלה אז זאת עמדתי.

היו"ר, אמיר גילת: מרסיה, אנחנו סתם מתווכחים עכשיו. אני אומר מה לא.

גאולה אבידן: בפרוטוקול זה לפני חודשיים בשמי.

היו"ר, אמיר גילת: נכון, נכון.

מרסיה צוגמן: אז שיסבירו.

היו"ר, אמיר גילת: אז אני אומר מה לא. לא יועץ משפטי נפרד למוסדות במקום עורכת הדין חנה מצקביץ, שממשיכה להיות היועצת המשפטית של רשות השידור, נקודה. אוקיי? מה שאנחנו כן מבקשים זה לבדוק אפשרות שהוועד המנהל, כוועד מנהל, ייקח את אחד ממשרדי עורכי הדין המובילים בדיני עבודה, שיעמוד לצידו, אם יש לגאולה שאלות, אם יש ליואב שאלות, אם יש לאסתי שואלת, אם יש לי שאלות - - -

מרסיה צוגמן: זה אומר יועץ משפטי נפרד לוועד המנהל בענייני דיני עבודה.

היו"ר, אמיר גילת: אד-הוק לרפורמה.

אסתי אפלבאום: צריך גם להנהלה.

היו"ר, אמיר גילת: אד-הוק לרפורמה.

מרסיה צוגמן: זה יועץ משפטי אד-הוק לרפורמה, נפרד - - -

היו"ר, אמיר גילת: ואם ההנהלה תרצה להשתמש בו, אנחנו נאפשר לה.

גאולה אבידן: למה לא?

יואב הורוביץ: אמרה בצדק מרסיה שהיא לא צריכה להתייחס לזה וזה הכל.

היו"ר, אמיר גילת: טוב, אז זו בקשתנו ואנא תתייחסו אליה.

גאולה אבידן: אבל שתהיה התייחסות, כי אז כתבת מכתב, לא מצאתי התייחסות.

מרסיה צוגמן: היא התייחסה.

גאולה אבידן: כבר לפני חודשיים-שלושה.

היו"ר, אמיר גילת: ענו לא לכל השאלות, ולא בצורה ממוקדת, אבל ענו. טוב, אני מבקש כרגע רק מחברי הוועד המנהל להישאר ומרסיה כמובן.

טוב, לבקשת המנכ"ל, אני התבקשתי לדון בנושא החזר הוצאות כספיות לזליג רבינוביץ. הלשכה המשפטית ראתה שזה על סדר היום, וביקשה לדחות את זה, מכיוון שצריך לעבור נוהל מסוים של בדיקה. בואי תתני סקירה בבקשה.

מרסיה צוגמן: צריך לבדוק, בגלל שלא הספקתי מיום חמישי עד היום, לא הספקתי אפילו - - -

היו"ר, אמיר גילת: אז תגידי רק מה הפרוצדורה קודם כל, שנדע.

מרסיה צוגמן: הפרוצדורה זה שהוא פונה ללשכה המשפטית כמו שהוא פנה - - -

היו"ר, אמיר גילת: אה, אז הוא פנה כדין.

מרסיה צוגמן: הוא פנה ביום חמישי רק. אז הוא פונה ללשכה המשפטית, הלשכה המשפטית בודקת אם זה עומד בהוראות הנוהל, נותנת חוות דעת לוועדה שאמורה לדון בזה, כותבת מה, כמו שתמיד עושים. מה התעריפון שאפשר לתת, אם אפשר לתת, אם אי אפשר לתת, מה המגבלות.

היו"ר, אמיר גילת: זה וועד מנהל או הנהלה?

מרסיה צוגמן: זה לא ועד מנהל. יש החלטה שהוועד המנהל מינה וועדה ברשות המנכ"ל.

היו"ר, אמיר גילת: נכון, לכן אני שואל אם זה בכלל צריך להגיע אלינו.

מרסיה צוגמן: אז זה גם עוד משהו שאני צריכה לחשוב, לבדוק את זה, כי המנכ"ל לא - - -

אסתי אפלבאום: לא, מרסיה, מינינו אז וועדה שלנו, בורובסקי ואני וגאולה.

היו"ר, אמיר גילת: לא, לא, לא היית פה.

אסתי אפלבאום: אה, הייתה כבר החלטה אחרת?

היו"ר, אמיר גילת: אני רק אגיד גם לפרוטוקול, אנחנו קיבלנו לפני שלושה שבועות נדמה לי, החלטה שאומרת ככה: שעובד שמבקש החזר הוצאות משפט, יתייצב בפני ועדה של ההנהלה, בראשות המנכ"ל נדמה לי - - -

יוני בן מנחם: אנחנו כבר כינסנו את הוועדה הזאת.

היו"ר, אמיר גילת: אוקי, בראשות המנכ"ל וכו'. החרגנו, וזה לא בא לידי ביטוי בהצעת ההחלטה כפי שנוסחה על ידי הלשכה המשפטית, דיברתי על זה בדיוק עם מרסיה היום, שאנחנו מחריגים את זה, וחבר הנהלה ומשכפוף ישירות למנכ"ל, כן יובא לדיון בפני הוועדה, שהיא מורכבת מנציגי הוועדות, כדי שלא יהיה שההנהלה תאשר לעצמה.

יוני בן מנחם: זליג מבקש להשמיע את עמדתו.

גאולה אבידן: רגע, שנייה, עוד שאלה. נכון אז אמרנו שתשלחו משהו, תגבשו, כי היום זה זליג, פעם שעברה זה היה יוני, מחרתיים זה זה, אמרתם שתגבשו איזה שהם נהלים.

היו"ר, אמיר גילת: אז זה מה שרציתי לשאול, כי לפי ההחלטה שלנו מלפני שלושה שבועות, זה בכלל לא צריך להגיע למוסדות. לכן עוד לפני הדיון אני שואל בכלל אם אנחנו המוסד לקיים את הדיון, או שזה ההנהלה.

מרסיה צוגמן: זה עוד משהו שאני צריכה לבדוק.

היו"ר, אמיר גילת: אה, בגלל שהוא משרת אמון של המנכ"ל.

מרסיה צוגמן: בגלל שהוא כפוף למנכ"ל. כשדיברתי עם המנכ"ל חשבתי, אני צריכה לבדוק. אולי הוועד המנהל, אולי ... של הוועד המנהל. לא יודעת. אנחנו צריכים לבדוק את זה, ופשוט לא הספקתי מיום חמישי להיום לבדוק.

גאולה אבידן: אבל אני לא מבינה משהו, אם יש איזה שהוא נוהל שאומר, אני חשבתי, אני הרי לא הייתי לפני שלושה שבועות וחשבתי שאתם תשבו ותעשו איזו שהיא רביזיה כללית, שזה לא יעלה שמית. זאת אומרת זה לא אמור להיות שמית - - -

היו"ר, אמיר גילת: עשינו רביזיה כללית.

גאולה אבידן: רגע, או אדם מסוים, זה אמור להיות נוהל. כשמישהו נתבע על ידי הרשות, לעשות איזה שהוא הבדל, אני יודעת – פלילי – אזרחי, ואיזה שהוא הבדל גם - - -

מרסיה צוגמן: יש נוהל.

גאולה אבידן: יפה, אז למה זה צריך לחזור אלינו? זאת אומרת למה זה עולה ולא כביכול מיישמים איזה שהם קריטריונים?

מרסיה צוגמן: יש נוהל. הוועדה שדנה בזה היא בראשות המנכ"ל. הוועדה התכנסה גם השבוע ודנה בשני מקרים לפני הנוהל, לפי התעריפון גם והנושא של זליג, פשוט לא על סדר היום.

גאולה אבידן: זה היה על סדר היום, אבל מה שאני לא מבינה - - -

היו"ר, אמיר גילת: לא, לא, אני כרגע לא דן לגופו של העניין, אני רוצה להבין. אנחנו מנצלים את זה שכולנו פה, כדי לראות אם בכלל אנחנו צריכים לדון בזה.

מרסיה צוגמן: אז זה מה שאני רוצה זמן לדון ולתת לכם חוות דעת.

היו"ר, אמיר גילת: אוקי.

מרסיה צוגמן: כל נושא שבא לוועדה הוא בא בליווי חוות דעת.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> תגידי, למה בכלל הרשות לא ייצגה את זליג מלכתחילה? למה הוא היה צריך לקחת? יש ניגוד עניינים בינו לבין הרשות?

<u>מרסיה צוגמן:</u> זה אני גם לא יודעת. אני לא דנתי בתיק של זליג.

<u>יוני בן מנחם:</u> אני יודע. אם תדונו בזה, אני אסביר לכם בדיוק.

<u>מרסיה צוגמן:</u> צריך לבדוק את כל הדברים האלה.

<u>גאולה אבידן:</u> רגע, אבל אני רוצה להבין משהו, יוני, עוד פעם אני חוזרת על השאלה שלי - - -

<u>אסתי אפלבאום:</u> למה לא חנה באה לישיבה?

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> לא יודע, למה חנה לא באה? לא שאנחנו - - -

<u>מרסיה צוגמן:</u> כי זה הנושא של הרפורמה ונושאים שקשורים, וגם תומר - - -

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> היא לא מבינה ברפורמה? היא לא קשורה לרפורמה, היועצת המשפטית של רשות השידור? שאנחנו לא יכולים לה אף אחד - - -

<u>מרסיה צוגמן:</u> היא בטח קשורה לרפורמה, אבל השאלות שלכם הן מאד פרטניות.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> טוב. אבל מצד אחד את אומרת שיש יועצת משפטית של רשות השידור שאנחנו חייבים לבדוק, ומצד שני היא לא פה.

<u>מרסיה צוגמן:</u> כידוע לכם אנחנו נמצאים עם פחות שני עורכות דין שעזבו אותנו ואתם לא נותנים לנו - - -

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> טוב. חנה במשרד עכשיו, אני מבין.

<u>מרסיה צוגמן:</u> ואם כולם יהיו בתל אביב, לא יהיה אף אחד שיעבוד.

<u>אסתי אפלבאום:</u> מרסיה מי עזב?

<u>מרסיה צוגמן:</u> עזבה לנה שאמא שלה נפטרה.

<u>גאולה אבידן:</u> אז זה עוד יותר מחזק את זה שצריך לתת להם עזרה, וצריך לתת ייעוץ חיצוני, נכון?

מרסיה צוגמן: זה בכלל לפני שנה וחצי.

היו"ר, אמיר גילת: מבחוץ, כן, נכון.

מרסיה צוגמן: דיני עבודה לא נפגעו. לנה טיפלה ב - - -

גאולה אבידן: לא, שלא יהיה לכם - - -

מרסיה צוגמן: לא, אל תעשו את התרגיל הזה. אולי אתם צריכים לתת לנו את עורכי הדין שעזבו, כדי שנטפל טוב - - -

היו"ר, אמיר גילת: אולי עדיף לקחת חיצוני?

מרסיה צוגמן: יש דברים שאי אפשר. לכל הישיבות שלכם תשלחו עורכי דין חיצוניים?

היו"ר, אמיר גילת: לא אמרתי לכל הישיבות, אמרתי בדברים מסוימים.

גאולה אבידן: עוד הפעם, אני רוצה להבין על מנת שנדע איפה אנחנו מתמקמים.

היו"ר, אמיר גילת: שאלי.

גאולה אבידן: אם יש נוהל שאומר, שמגביל, שמתווה את התשלום, אז למה זה צריך לעלות שמית? תסביר לי.

אסתי אפלבאום: היא צודקת, זה לא היה צריך לבוא לפה. זה לא היה צריך להיות פה.

גאולה אבידן: בלי זליג, לא הבנתי.

מרסיה צוגמן: אם זה לא זליג, זה לא בא אליכם.

גאולה אבידן: למה לא?

אסתי אפלבאום: למה זה צריך לעלות אלינו?

גאולה אבידן: למה לא זליג? פעם שעברה לא בא אלינו פלוני?

היו"ר, אמיר גילת: לא, לא, אבל מאז שינינו.

מרסיה צוגמן: הם שינו.

גאולה אבידן: למה זה צריך בכלל לעלות בפני מישהו?

מרסיה צוגמן: אה, כי צריכים לבדוק עם הנוהל. דבר ראשון, הנוהל נותן - - -

יואב הורוביץ: תראו, חברים, בלי להיכנס לגופו של עניין, רק שנייה, סליחה רגע, אני מתנצל כי אני צריך ללכת ואני רוצה להגיד משהו, כי אני באיחור גדול. אני הגעתי בשעה הקדמה היום, כי אמרו לי שלוש וזה התחיל בארבע. תראו, כל מה שאני מבקש בעניין הזה, בלי להיכנס לגופו של עניין – כן – לא – הבן אדם, אני הבנתי שהוא שילם, הוא שילם?

יוני בן מנחם: כן. מישהו מקבל בחינם סיוע משפטי? הלוואי.

יואב הורוביץ: אוקי, אז כל מה שאני מבקש שתתקבל החלטה במהירות. זאת אומרת אנחנו כארגון צריכים להגיד כן או לא, כמה שיותר מהר, זה הכל. זה מה שאני אומר.

היו"ר, אמיר גילת: טוב. אז בשביל לסגור את העניין הזה, א' צריך להבין אם אנחנו בכלל המוסד, לאור ההחלטה שלנו מלפני שלושה שבועות.

גאולה אבידן: ועוד דבר, סליחה, זה היה על סדר היום?

היו"ר, אמיר גילת: כן.

גאולה אבידן: הבן אדם הגיע?

יוני בן מנחם: כן.

גאולה אבידן: צריך לשמוע אותו. אין דבר כזה.

מרסיה צוגמן: אז אתם פועלים לא רק בניגוד לנוהל שאתם קבעתם, אתם קבעתם - - -

היו"ר, אמיר גילת: לא, אבל יכול להיות שלא אנחנו צריכים לדון בזה.

מרסיה צוגמן: אתם קבעתם ש - - -

יואב הורוביץ: אבל הרי יש סדר יום, זה נקבע?

היו"ר, אמיר גילת: ביקשה הלשכה המשפטית להוריד את זה מסדר היום, כי הם עוד לא מוכנים, כי זה היה רק ביום חמישי אמרת.

אסתי אפלבאום: בסדר, מותר לנו לשמוע אותו.

היו"ר, אמיר גילת: אז אפשר לשמוע אותו.

יואב הורוביץ: מותר לשמוע אותו?

מרסיה צוגמן: תשמעו אותו. אני לא יודעת אפילו אם אתם הפורום המתאים. אז אתם תתנו לו ציפייה של משהו שאולי לא אתם תדונו בו בהמשך. אני לא יודעת. אתם יכולים לשמוע אותו כמה שאתם רוצים, הוא חוזה של המנכ״ל.

היו״ר, אמיר גילת: טוב, אנחנו נודיע לו מראש את המגבלות, שיכול להיות שלא אנחנו הפורום שדן בזה.

יואב הורוביץ: אוקי, אז תקראו לו.

מרסיה צוגמן: ואם תשימו לב, אף עובד לא הופיע בפני הוועדה, אפילו לא המנכ״ל, כשהוא ביקש לא הופיע בפני הוועדה.

גאולה אבידן: המנכ״ל היה.

יוני בן מנחם: המנכ״ל לא ביקש להופיע בפני הוועדה.

מרסיה צוגמן: לא, אף עובד לא ביקש - - -

יוני בן מנחם: אבל המנכ״ל לא ביקש להופיע בפני הוועדה. למה את אומרת שהמנכ״ל ביקש?

מרסיה צוגמן: לא אמרתי שביקשת, אמרתי רק שלא הופיעו, שאף עובד לא הופיע.

יוני בן מנחם: אה, בסדר, אוקי.

גאולה אבידן: יש עובד שביקש ודחינו אותו?

יוני בן מנחם: לא, לא, לא.

גאולה אבידן: לא. אז למה את מציינת את זה כאילו שאנחנו עכשיו נותנים כאן איזה שהוא יחס מועדף? זה היה על סדר יום.

מרסיה צוגמן: אני אומרת לכם את המידע, תחליטו מה שאתם מחליטים.

גאולה אבידן: אבל אף פעם לא שמעתי שהיה מישהו ואמרנו – לא רוצים לשמוע.

היו״ר, אמיר גילת: בסדר, אני התכוונתי לדון היום בכלל קודם כל בנושא עצמו. לאחר הערת הלשכה המשפטית, רציתי לבדוק אם בכלל אנחנו הפורום. אולי אנחנו לא הפורום בכלל.

אסתי אפלבאום: בואו אבל לא נעשה מזה דיון משפטי.

היו״ר, אמיר גילת: טוב, אני אעדכן בינתיים, שאלת קודם לגבי סמנכ״ל משאבי אנוש. ועדת האיתור של סמנכ״ל משאבי אנוש התכנסה היום. יש בוועדה הזאת כרגע ארבעה חברים כשירים שיכולים לקבל החלטה לגבי המועמד. היה מצב של שניים שניים ואי יכולת לקבל הכרעה, ואנחנו מחכים עכשיו לחוות דעת משפטית לגבי המשך הפעילות, האם צריך לפזר את הוועדה, האם צריך לעשות, איך יוצאים מהפלונטר כשזה שניים-שניים ללא הכרעה.

שלום מר רבינוביץ, הזרוע הארוכה של המנכ״ל.

זליג רבינוביץ: כן.

גאולה אבידן: אל תיתן תארים, בפעם האחרונה מה זה נפלת.

היו״ר, אמיר גילת: לא נפלתי. ממש לא נפלתי.

גאולה אבידן: עשו מזה מטעמים.

היו״ר, אמיר גילת: לא, אני חוזר בי מהביטוי נפלתי, אמרתי את זה בידיעה ובהכרה מלאה.

גאולה אבידן: סליחה, הלאה.

היו״ר, אמיר גילת: אני רק רוצה ליידע אותך שהיה נושא של הבקשה שלך היום על סדר היום. לבקשת הלשכה המשפטית וכיוון שזה הוגש ביום חמישי, היא לא הפסיקה לבדוק האם בכלל הוועד המנהל הוא הפורום, כי אנחנו קיבלנו החלטה לפני שלושה שבועות, לגבי עובדים של רשות השידור, שמבקשים סיוע משפטי. הם לא צריכים להגיע לוועדה בפני המוסדות, למעט חברי הנהלה או כפופים למנכ״ל. זה מוגדר בהחלטה כחברי הנהלה. הלשכה המשפטית מפרשת את זה גם כנראה ככפופים למנכ״ל. אז לכן אנחנו ממתינים כרגע לחוות דעת של הלשכה המשפטית, מי הוא הפורום ש - - -

זליג רבינוביץ: אבל חוות דעת משפטית העבירה אותי לפה.

היו"ר, אמיר גילת: לא, לא.

זליג רבינוביץ: אחרת המנכ"ל.

יוני בן מנחם: אחרת היה מופיע בפני המנכ"ל.

זליג רבינוביץ: נכון. היא אמרה למנכ"ל - - -

היו"ר, אמיר גילת: אני רק אומר לך שיכול להיות שאתה מדבר, למען ההגינות, מר רבינוביץ, למען ההגינות אני אומר לך שיכול להיות שאתה לא מופיע בפורום הנכון עכשיו. אבל ביקשת לדבר, חברים פה רוצים לשמוע אותך, אז בבקשה. רק יכול להיות שאתה תצטרך להגיד את הדברים האלה בפני ועדה של המנכ"ל.

זליג רבינוביץ: אני אין לי בעיה באיזו ועדה שלא תהיה, רק שהיא תתקיים. אם אתם יכולים ברשותכם לתחום את זה בזמן, כפי שאוהבים את זה. יומיים, שלושה, ארבעה, שנגמור את הסיפור, כי אני מחכה לחוות דעת מהלשכה המשפטית על משהו אחר כבר למעלה משנה. משהו שקשור ברעייתי, לא קשור לפה. גם דברים אישיים של כסף וזה וזה, למעלה משנה. אז אני מבקש שפה זה יהיה מה שנקרא שלושה-ארבעה ימים. הרי זה לא עד כדי כך קשה.

היו"ר, אמיר גילת: שאלתי מקודם למה בכלל אתה לקחת סיוע משפטי חיצוני ולא רשות השידור ייצגה אותך.

זליג רבינוביץ: כי כשהגענו ליועץ המשפטי, המנכ"ל ואני, חשתי שהוא מרגיש לא בנוח - - -

יוני בן מנחם: לא, הופנינו, רק שנבין, אמרת יועץ משפטי. אנחנו הופנינו לעורך הדין פסי.

זליג רבינוביץ: כן, והגענו המנכ"ל ואני לפסי, ואני חשתי, עם החושים שלי, שפסי זז בכיסא יותר מדי. מה לעשות? הוא לא הרגיש בנוח. לא, אסתי, באמת. לא נעים לי, הוא בחור נהדר. הוא הרגיש לא בנוח. הוא לא רצה לעשות את מה שאומרים לו לעשות. תביני, אני שם את זה על השולחן. הוא גם אמר את זה אגב ליושב הראש ולמנכ"ל בספיקר באיזה שהוא דיון שהיה.

גאולה אבידן: במה הוא לא הרגיש לא נוח?

זליג רבינוביץ: לקצר את התהליך. כשהודעתי לו שהחלטתי להביא, והמנכ"ל היה נוכח, הוא אמר לי עשית בשכל. טוב עשית שלקחת ייעוץ משפטי נפרד וזהו. אז אני סמכתי גם עליו אגב, שהוא אישר לי לקחת. הוא שמח מאד שאני לקחתי. את רוצה גם לדבר עם ... עצמה, עורכת הדין שלי, אנחנו קיבלנו את הכל מא' עד ת'.

גאולה אבידן: מי היו התובעים?

זליג רבינוביץ: אגודת העיתונאים. ואצלי הייתה סיגל ... , אגב עורכת דין פנטסטית, שורה ראשונה, כמו שצריך. זה אשר חלד, זה משרד מאד גדול, דיני עבודה. נהדר.

היו"ר, אמיר גילת: אוקי, טוב, יש שאלות למר רבינוביץ?

גאולה אבידן: לא. אתה רצית - - -

זליג רבינוביץ: רציתי רק שתאשרו לי את זה.

יואב הורוביץ: ובשולי הדברים, אם עורך הדין פסי בעניין הזה, היה המקרה והתבקש לעשות את העבודה ומאיזו שהיא סיבה, קל וחומר אם הוא אמר לו טוב שלקחת - - -

זליג רבינוביץ: עשית בשכל, נכון.

יואב הורוביץ: אני חושב שיש פה - - -

אסתי אפלבאום: זה ניגוד עניינים.

יואב הורוביץ: לא, האם אנחנו יכולים, אני אומר אנחנו זה הרשות, האם הרשות יכולה לעבוד עם עורכי דין שפעם מייצגים אותה ופעם לא מייצגים אותה. פעם הם יכולים לעשות את העבודה, ופעם הם לא יכולים לעשות את העבודה.

זליג רבינוביץ: אגב, יואב, הוא היה מאד הגון, אני חייב לציין פה.

יואב הורוביץ: מה זה? האם הנאמנות שלו לעובדים מוטלת בספק? היא פעם כן ופעם לא?

זליג רבינוביץ: נכון. הוא הרגיש הוא צריך להגיד דברים שהוא לא צריך להגיד. הוא אמר את זה.

יואב הורוביץ: עזבי שקוראים לו פסי.

זליג רבינוביץ: ... מנכ"ל רשות השידור, לא מישהו ערטילאי.

גאולה אבידן: מי ייצג את אגודת העיתונאים?

אסתי אפלבאום: גלעד ... - - -

גאולה אבידן: מי ממן אותם? אני רוצה רק להבין.

זליג רבינוביץ: העובדים בתל אביב.

אסתי אפלבאום: העובדים המפוטרים.

זליג רבינוביץ: זה לא הארגון היציג אגב. הוא לא עותר ציבורי מה שנקרא, את יודעת, נקי כזה, אבל אין בעיה. תראו, אני רק רוצה עוד דבר להגיד. במהלך הדיון, גם יושב הראש וגם המנכ"ל היו נוכחים לדברים, תקלים בין היועץ המשפטי לרשות לבין היועצת המשפטית שלי. גאולה, מאד קשה להגיד. בין עורכי הדין שלי לעורכי הדין של הרשות היו תקלים במהלך הדיון עצמו. את אומרת הם קבעו משהו, ואז כפי שאתם יודעים הייתה איזו פשלה שהמנכ"ל ויושב הראש אמרו למליאה שהציגו איזה מסמך לבית הדין, והוא פתאום נעלם מבית הדין. הרשות חטפה על זה גם 2,500 שקלים קנס, אני לא יודע אם אתם יודעים. זאת אומרת וכו' וכו' וכו'. ההליך הזה לא היה הליך - - -

היו"ר, אמיר גילת: טוב, אנחנו נכנסים כבר לגופו של עניין. פשוט אני עוד פעם אומר, הנושא פורמאלית לא הועלה היום על סדר היום.

זליג רבינוביץ: חבל. כנראה שהוא מתעכב.

היו"ר, אמיר גילת: לא, אנחנו פשוט קיבלנו ברגע - - -

מרסיה צוגמן: הוא לא מתעכב, הוא התקבל ביום חמישי. אני חייבת להגיד לכם, השבוע גם דנו - - -

היו"ר, אמיר גילת: רגע, רגע, רגע - - -

מרסיה צוגמן: בבקשה של עובד שהגיע אלינו ביולי. זה הועבר אליכם ביולי ולא בגלל הלשכה המשפטית.

היו"ר, אמיר גילת: אלינו?

מרסיה צוגמן: הבקשה של העובד נדונה רק ביולי.

היו"ר, אמיר גילת: איזה עובד?

מרסיה צוגמן: עובד שהועבר לוועדה. שעד שקבעתם את ההיקף, זה הלך מפה לשם.

יואב הורוביץ: חברה, להתראות לכולם.

מרסיה צוגמן: אז אין שום איחור בזה שזה הגיע ביום חמישי.

היו"ר, אמיר גילת: רגע, הגשת ביום חמישי?

מרסיה צוגמן: העניין יטופל בהקדם האפשרי.

זליג רבינוביץ: אני הגשתי לפני שבוע. רגע, רגע, לפרוטוקול, זה מאד חשוב. זה מאד חשוב. אני לא הגשתי אליכם שום דבר, רבותי, אני רוצה שתבינו. גאולה, זה חשוב שתביני. אני לא הגשתי לפה את - - -

היו"ר, אמיר גילת: טוב. עוד פעם - - -

זליג רבינוביץ: רגע, עלה פה משהו שאני חייב, בוא, אתה עם פרוטוקול פתוח, תקשיב. אני לא ביקשתי מכם לדון בזה. אני חשבתי שזה הליך פנימי בכלל של המוסד שאני עובד בו. הפנו אותי אליכם. אני לא ביקשתי.

היו"ר, אמיר גילת: טוב. אז עוד פעם, אני רוצה לעשות סדר כדי שיהיה לכולם ברור הכל. א', אנחנו לא דנו בנושא הזה משום שהלשכה המשפטית לפני הישיבה אמרה שמאחר שהנושא הוגש ברגע האחרון, נא להוריד אותו מסדר היום.

אסתי אפלבאום: פשוט התהפכו פה היוצרות. אתם צריכים לקבל החלטה ולבקש ... מהלשכה המשפטית. לא הפוך. לא להעביר לנו.

היו"ר, אמיר גילת: שתיים, אני מבין שמדובר בעובד רשות השידור - - -

אסתי אפלבאום: כל החלטה עוברת אלינו, זה מטורף.

היו"ר, אמיר גילת: אסתי, רק שנייה. אני מבין שמאחר שמדובר בעובד רשות שידור ולא בחבר הנהלה, הוא צריך להופיע בפני ועדה של ההנהלה. אם אתם סבורים אחרת, נא להודיע את זה בהקדם. שלוש, זה כן הובא לוועד המנהל, משום

שטוען המנכ"ל במסמך שהוא כותב, לא טוען, אומר המנכ"ל במסמך שהוא כותב אלי, שהלשכה המשפטית הפנתה אותו לוועד המנהל.

יוני בן מנחם: אני אמרתי ליוני שצריכה להתקבל חוות דעת, ובגלל זה גם המכתב הוא אל עורכת הדין מרסיה צוגמן, כי צריכים לקבל חוות דעת. ושיכול להיות שזה כן יעבור לוועד המנהל. יכול להיות, אבל אני צריכה לתת חוות דעת.

היו"ר, אמיר גילת: בסדר גמור.

מרסיה צוגמן: אז יכול להיות שהיה חוסר תקשורת. הוא לא הבין מה שאמרתי, אני לא הסברתי את עצמי כמו שצריך, וזה הגיע, ולכן אני צריכה לגבש חוות דעת.

גאולה אבידן: אבל אני עדיין מבקשת משהו מסוים ואני עומדת על זה, שיתנו. צריכה להיות לוועד המנהל או לאיזה שהוא גוף, איזו שהיא התוויה, לפחות ראשונית.

היו"ר, אמיר גילת: יש, יש. אני אגיד עכשיו עוד פעם לפרוטוקול: קיבלנו לפני כשלושה שבועות החלטה שאומרת – כל עובד שהוציא הוצאות עבור סיוע משפטי, רשאי לבקש מהרשות החזר הוצאות. הפורום לגבי עובדים זה ועדה - - -

גאולה אבידן: רגע, רגע, את זה הבנתי, אבל אני רוצה בתוך מה שאמרת, מי שניהל איזה שהוא הליך - האם בכללים האלה יש הבדל בין הליך פליל להליך אזרחי?

היו"ר, אמיר גילת: כן.

גאולה אבידן: יש הבדל בין מי התובע ומי הנתבע. יש הבדל בתוצאה.

מרסיה צוגמן: יש דברים של המדינה ויש - - -

גאולה אבידן: יש דברים של התוצאה.

היו"ר, אמיר גילת: רגע, תענה לך היועצת המשפטית.

מרסיה צוגמן: יש תהליך בתקשיר, יש תהליך של המדינה, שהוועד המנהל אימץ אותם.

אסתי אפלבאום: יש ערך שעה והכל.

מרסיה צוגמן: והכללים האלה אומרים בדיוק מתי. אם העובד התרשל אז הוא לא מקבל כמובן. אם זה משהו שהעובד לא התרשל, אם זה תוקף תפקידו, מתי כן, משמעת - - -

אסתי אפלבאום: כן, גם יש ערך שעה וזה מוגבל בסכום.

יוני בן מנחם: יותר מזה, יש גם תעריפון. הוועד המנהל בעבר אימץ את התעריפון של חברת הביטוח ענבל, ויש תעריפון גם עד כמה וכו'.

גאולה אבידן: יפה, אז עכשיו איפה בכל זאת יש שיקול דעת? אם יש הכל מסודר והוא אומר א', ב', ג', ד' – מה?

יוני בן מנחם: חוות הדעת המשפטית.

גאולה אבידן: איפה יש שיקול דעת, לא הבנתי.

היו"ר, אמיר גילת: מתי מגיע.

מרסיה צוגמן: חוות הדעת בעצם אומרת אם זה עומד בנוהל.

גאולה אבידן: נו, אבל בקריאה פשוטה - - -

מרסיה צוגמן: אז צריך זמן. הבדיקה הפשוטה הזאת מיום חמישי ועד היום - - -

גאולה אבידן: לא, זה לא שלך. לא הבנת מה שאני מתכוונת. אני מתכוונת לומר, אני מניחה שאם עובד גם הוא יודע בקריאה פשוטה אם מגיע או לא מגיע, גם את יודעת, גם אנחנו.

מרסיה צוגמן: אבל הוא לא יודע מה התעריפון.

גאולה אבידן: זאת אומרת מתי זה מתגלגל לוועד המנהל ואמור להתגלגל או לוועד או לוועדה, כשיש איזה שהוא סימן שאלה.

מרסיה צוגמן: רגע, דבר ראשון החלטה צריכה לקבוע. לפי הנהלים הוועדה מחליטה, זה לא הלשכה המשפטית וזה לא המנכ"ל. יכול להיות שהמנכ"ל. הוועדה צריכה לדון ולראות את הבקשה של העובד. יכול להיות שכל

הנתונים שהעובד כתב לא נכונים. יכול להיות שהיו תקדימים אחרים. יכול להיות שהוועדה תחליט - - -

היו"ר, אמיר גילת: את זה מי בודק? הוועדה?

מרסיה צוגמן: הוועדה, כן. הוועדה מכירה. יש מנהל מדיה, הוא מכיר את העובד שלו - - -

היו"ר, אמיר גילת: ואם היא מכירה את העובד כלא שקרן?

מרסיה צוגמן: לא, אתה לא יודע מה, זה משהו ש... בחוות דעת.

גאולה אבידן: מה שאני אומרת לך זה גם מיד שקיבלתי את זה. מי יושבת על יושב הראש? לא אמרתי יו"ר או משהו, כי מיד עניתי. יש לכם איזה בסיס איזה משהו התחלתי שידונו? אז אמרתי תשלחו לי.

מרסיה צוגמן: ובנוסף לזה גם התעריפון הוא מקסימאלי, אז יכול להיות שלפי התעריפון אפשר לתת 20,000 שקלים, אבל ערן שגם יושב בוועדת הכספים, יגיד אין לנו כסף עכשיו לתת כל כך הרבה. אז ניתן פחות. יכול להיות שיחליטו לא עכשיו, אחר כך. יכול להיות כל מיני דברים.

גאולה אבידן: על איזה סכום מדובר?

זליג רבינוביץ: עד 25,000 שקלים. יש להם כסף. אני אראה לך מאיפה חוסכים אותו.

היו"ר, אמיר גילת: יש מהפקות המקור, מה שאנחנו לא נותנים לזה, אפשר לתת. מההכנסות של האגרה.

גאולה אבידן: מהמונדיאל.

היו"ר, אמיר גילת: טוב, אז זו הנקודה. מרסיה, אנחנו מבקשים בהקדם חוות דעת אם זה אנחנו או לא, כדי לא לגרור את זה. אני מדבר עליך, הלו. אני מבקש מהיועצת המשפטית להכין בהקדם את חוות הדעת - מה הוא הפורום המתאים, כדי לא לגרום לעוגמת נפש נוספת לעובד הבכיר, שביקש את הסיוע.

גאולה אבידן: אין לו נפש, אז אין לו עוגמה.

היו"ר, אמיר גילת: טוב. לסיום אני רק רוצה להציג את מורן מן, שמחליף את טל כעוזר אישי שלי ונאחל לו הצלחה.

אסתי אפלבאום: בהצלחה.

היו"ר, אמיר גילת: תודה.

הישיבה נעולה